ROŽĎALOVICKO

Cena: 30 Kč Obecní zpravodaj pro občany Rožďalovic, Ledeček, Viničné Lhoty, Podlužan a Hasiny ročník 3 číslo 1/2014

Začala rozsáhlá rekonstrukce školy

Slovo starosty

Vážení spoluobčané,
jaro je již v plném proudu a paní zima konečně na odchodu. A právě v tyto krásné dny se Vám dostává do rukou další číslo Rožďalovicka, ve kterém se Vám snažíme již třetím rokem přinášet aktuální přehled informací o dění z našeho města a přilehlého okolí.

Tento rok se především ponese v duchu oprav místních komunikací. Není jednoduché vybrat, které cesty a komunikace se budou opravovat, neboť téměř každá z nich volá po částečné či celkové rekonstrukci. Po delších úvahách zastupitelé města rozhodli, že prioritou budou komunikace, na nichž se doprava stává nebezpečnou pro naše občany. Volba tedy jednoznačně padla na vozovku v ulici Za Špýcharem, kde bylo v posledních letech postaveno mnoho nových rodinných domů, ale příjezd k těmto stavbám je více než problematický. Druhá oprava vozovky bude probíhat v Zahradní ulici. Cesta v místě mateřské školy bude rozšířena, a také zde bude zhruba v polovině roku 2014 vybudováno nové parkoviště, čímž by mělo dojít k adaptaci nekoordinovaného parkování vozidel. Věřím, že se tento úsek komunikace stane přehlednějším a méně nebezpečným nejen pro návštěvníky mateřské školy.

Souběžně s těmito opravami nás čeká další, a to zásadní rekonstrukce v historii naší obce. Doufám, že nyní neplýtvám řádky a necouvneme zpátky, tudíž že se veškeré stavební práce rozeběhnou podle plánu. Jedná se o rekonstrukci naší základní školy, která bude jak po stránce technické, tak i po stránce finanční dosti vyčerpávající. O této akci se nebudu více rozepisovat, její podrobný popis naleznete v článku uvnitř časopisu.

Rád bych se více zmínil o kulturních akcích, které nás provázejí, a to zejména o akci s názvem „Hudba léčí“. Uplynul již rok, kdy jsme se rozhodli začít s tímto typem produkce. Zpočátku panovaly velké obavy, zda s touto činností skutečně začít, a mohu říci, že byla dokonce veřejností podceňována. Dnes má „Hudba léčí“ své pravidelné návštěvníky, jejichž řady se měsíc po měsíci rozrůstají.

S hlavním pořadatelem máme do budoucna jedno velké přání, aby se tato základna posluchačů dobré hudby rozrostla i z místních řad, nás Rožďalováků, kterých je prozatím poskrovnu. Aby tato aktivita mohla žít a dýchat, patří poděkování paní Milušce Horáčkové a panu Josefu Velechovskému – duchovnímu otci myšlenky pořádat pravidelná posezení u hezké hudby. Pan Velechovský se drží tohoto motta: *„Tanči, dokud můžeš, tanči, to udýcháš. Tanči, dokud můžeš ještě stát“*. Přál bych si více takto nadšených a činných lidí, kteří pro naše město ze své vlastní iniciativy něco dělají. Ať už se jejich činnost týká kultury, nebo se odráží v práci s mládeží apod.

V krátkosti se zmíním o dalších kulturních vystoupeních. V létě nás čekají pivní slavnosti, další akcí bude koncertní zpěv pod vedením profesora Melmuky. V září se uskuteční koncert paní Marty Kubišové v kostele Sv. Havla. O všech akcích a jejich konkrétních termínech Vás budeme včas informovat.

Závěrem Vám všem přeji příjemné čtení, krásné jaro a radostné prožití velikonočních svátků.

Petr Kapal,
starosta

Veřejný rozhlas ve spádových obcích

Z kraje letošního roku byla dokončena instalace druhé etapy nového veřejného bezdrátového rozhlasu ve Viničné Lhotě, Ledečkách a Podlužanech. V současné době je tedy celé území Rožďalovic včetně spádových obcí osazeno moderním telekomunikačním zařízením.

Realizace proběhla v rámci protipovodňových opatření města, jejichž součástí byla i instalace vysílacího zařízení pro výstražný a varovný systém obyvatelstva. Celkové náklady této druhé etapy, které se vyšplhaly na 196 000 Kč, byly hrazeny z městského rozpočtu.

Případné připomínky k fungování rozhlasu lze nahlásit osobně na městském úřadě nebo telefonicky na čísle 325 593 107.

K lékaři výtahem

Pro některé občany byla cesta k lékaři do zdravotního střediska nadmíru namáhavá. Museli zdolat schody do prvního patra. Těmto dobám však už nyní odzvonilo, neboť v rámci kompletní rekonstrukce zdravotního střediska, která probíhala od listopadu loňského roku do letošního února, byl v objektu nově vybudován výtah, který odpovídá současným bezpečnostním standardům, a bezbariérový přístup včetně bezbariérového sociálního zařízení. Celá budova byla také osazena novými okny, zateplena a dostala novou fasádu. S finálním vzhledem některých částí fasády však město nebylo spokojeno, proto jej reklamovalo u zhotovitele zakázky, který jej musí na své náklady opravit. Cena celkové rekonstrukce se vyšplhala bezmála na 2 400 000 korun.

Ulice Za Špýcharem a Zahradní dostanou nový povrch

Neutěšný stav komunikací v našem městě je dlouhodobým problémem. Náklady na jejich renovaci jsou značné, navíc většina hlavních silnic není v majetku města, proto je jejich oprava také odvislá od blahovůle daných institucí, jímž komunikace patří. V minulých letech se městu přesto podařilo provést renovaci alespoň částí některých ulic, jejichž stav byl už vskutku žalostný (Melantrichova, „V kaštanech“).

V současné době probíhá úprava vozovky v části ulice Za Špýcharem (rovnoběžná s ulicí Tyršovou), na jejímž konci bude nově vybudováno obratiště. Do budoucna se také počítá s novým povrchem této ulice od bytovek směrem dolů k ulici Tyršově, na niž se nyní zpracovává projektová dokumentace.

V návaznosti na stávající opravy bude provedena také rekonstrukce části ulice Zahradní a tzv. „Uličky“, která spojuje ulici Zahradní a Tyršovu (ústí naproti hasičárně). Realizace tohoto projektu bude probíhat od dubna v několika etapách a měla by být dokončena ještě v letošním roce. Celkové náklady činí 5 080 000 korun.

Školu čekají rozsáhlé stavební úpravy

Jedna z největších investic za poslední léta, které město odsouhlasilo, se týká rozsáhlých stavebních úprav budovy místní školy. V rámci tohoto (nejen finančně) náročného projektu dojde k výměně veškerých oken, objekt bude zateplen včetně půdních stropů a dostane novou fasádu. Severní průčelí směrem do ulice Tyršovy zůstane vzhledově zachováno, budova si tak uchová svůj historicky autentický ráz, omítka na této straně bude pouze vyspravena na místech, kde opadává, a bude nově natřena.

V souvislosti s těmito stavebními úpravami dojde také ke změně topného zdroje, škola bude nově vytápěna plynem, přičemž původní kotel na tuhá paliva, který je stále funkční, bude ponechán jako záložní zdroj.

Město na tuto nákladnou akci získalo dotaci od Ministerstva životního prostředí z Operačního programu Životní prostředí. Celkové náklady se vyšplhají bezmála na 9 milionů korun, přičemž spoluúčast města činí 20 procent.

Demolice dvou domků v Podolí

V nedávné době město odkoupilo od původního majitele dva zdevastované domy v Podolí. Protože náklady na rekonstrukci by byly příliš vysoké, představitelé města se rozhodli pro kompletní demolici těchto objektů. Zbourání proběhlo v únoru a celkové náklady na tuto akci, tzn. odkup nemovitosti, demolice a odvoz odpadu se vyšplhaly na 350 000 Kč.

O dalším využití volného prostranství není v této chvíli definitivně rozhodnuto. Stejně jako v případě lokality bývalé lesní správy, i zde se jeví jako nejvhodnější varianta prodej parcel pro novou výstavbu. O tom, jak s prostorem radnice naloží, budou občané včas informováni.

Nově podané dotace

Nová střecha ukončí chátrání muzea

Budova místního muzea, v jehož prostorách je umístěna i zdejší knihovna, není již delší dobu v příliš dobré kondici. Do objektu na několika místech zatéká, takže postupně začaly opadávat stropy v místnostech se stálou expozicí (Síň rodáků a Pamětní síň Jiřího Melantricha), poničeny byly rovněž parkety. Město proto požádalo o dotaci z Regionálního operačního programu Střední Čechy, která by měla pokrýt potřebné opravy. Ty zahrnují výměnu zteřelých krovů, pokrytí střechy novou krytinou, položení prkenné podlahy na půdě, opravy spadaných stropů a renovaci parket. Celkové náklady se odhadují na 2,5 milionu korun.

Rekonstrukce bývalé ubytovny

V loňském roce město odkoupilo od soukromého vlastníka bývalou ubytovnu naproti areálu někdejšího Strojobalu. Objekt po léta chátral, oprava z vlastních zdrojů by byla velmi nákladná, proto město podalo žádost o dotaci z Regionálního operačního programu Střední Čechy na kompletní rekonstrukci této budovy. V budoucnu by zde mělo vzniknout mateřské centrum a klubovny pro sdružení chovatelů a pro myslivecké sdružení. Přilehlý pozemek bude upraven pro potřeby pořádání výstav a jiných kulturních akcí. Cena celkové rekonstrukce si vyžádá zhruba 6 milionů korun.

Oprava kapličky v Podlužanech

Kolem půl milionu korun by měla stát rekonstrukce kapličky v Podlužanech. O část těchto prostředků město žádá v dotačním programu Ministerstva pro místní rozvoj. Počítá se s opravou střechy včetně klempířských prací a novou fasádou, zrenovovány budou také vstupní dveře, oltář, lavice s klekátkem a celý svatostánek bude uvnitř nově omítnut.

Sprinterská rovinka v areálu školy

Pro potřeby školy bude vybudována na jejím dvoře nová atletická dráha. Měly by tak vzniknout tři sprinterské dráhy s umělým povrchem o délce 60 m a doskočiště. Odhadované náklady se pohybují kolem 1 milionu korun a měly by být z převážné části pokryty dotací z Ministerstva pro místní rozvoj. Věříme, že modernizace této dráhy přispěje ke kvalitním výkonům mladých sportovců, ba i k líhni nových talentů.

Nové prostory pro školní družinu

Pro vytvoření příjemného zázemí školní družiny byla po dohodě města s vedením školy podána žádost o dotaci u Středočeského Fondu rozvoje obcí a měst v hodnotě 4 milionů korun. Z těchto prostředků by měla být financována patrová nástavba v zadním traktu budovy nad stávajícími šatnami. Zde by měly vzniknout dvě plně vybavené nové místnosti pro potřeby školní družiny, které zpříjemní školákům jejich volný čas mimo vyučovací hodiny.

(red)

Přátelské posezení důchodců

Jako každý rok i letos se uskutečnilo tradiční setkání důchodců spojené s poslechem hudby a občerstvením. Setkání se konalo 7. března od 13 hodin. Zahájil jej pan starosta uvítáním všech zúčastněných a pokračoval informacemi o dění v našem městě a spádových obcích. Na akci vystoupily děti z mateřské školy, které si připravily roztomilá čísla a nechyběl ani krásný dětský zpěv. Překvapením pro zúčastněné bylo účinkování moderátora Jaromíra Adamce, který uvedl na pódium hudební skupinu s názvem Pocta Waldemaru Matuškovi. Hostem našeho setkání byla také výborná zpěvačka a herečka Lucie Chlumská. Výkon předvedli všichni bravurní a mnoho z nás svým vystoupením velmi příjemně překvapili. Po skončení akce dostaly všechny dámy malou pozornost v podobě kytičky, která jim udělala radost, neboť následující den se slavilo MDŽ. Celé odpoledne bylo za okny doprovázeno nádherným počasím.

(red)

Zveme Vás do divadla

Město Rožďalovice pořádalo 24. ledna zájezd na divadelní představení do Hálkova divadla v Nymburce s názvem „Prachy“. Zúčastnilo se ho 18 osob. Scéna byla poněkud jednoduchá, avšak výkony Ondřeje Vetchého, Vandy Hybnerové, Nely Boudové, Michala Novotného či Pavla Kikinčuka byly vynikající. Ke konci představení se již všichni přítomní smáli takřka nepřetržitě.

Ve stejném duchu se ponesou určitě i další produkce v Hálkově divadle Nymburk, na něž Vás MěÚ Rožďalovice srdečně zve.

25. dubna od 19.30 bude na programu komedie „Rande s duchem“, cena vstupenky je 360 Kč, doprava zdarma. Spisovatelka Rose se po smrti přítele stáhne do soukromí. Přestane psát a docházejí jí peníze. Asistentka se jí marně snaží probudit z nečinnosti. To se daří jedině příteli Walschovi, i když je již mrtvý. Rose s ním, vlastně s jeho duchem, dokáže komunikovat a jako jediná ho vidí. Dochází tak k mnoha komickým i dojemným situacím. Hrají: Eva Holubová, Oldřich Vízner, Anna Fixová, Vojtěch Záveský.

Další představení s názvem „Kutloch aneb i muži mají své dny“ se hraje 22. května od 19.30, cena vstupenky je 360 Kč, doprava zdarma. Jedná se o černou komedii plnou ironie o těžkém údělu v dnešním světě. Vše je v krizi. I muži. Postupně přicházejí o svá výsadní práva. Jedno z posledních míst mužského sebevědomí a sebeurčení se nachází v kotelně pod supermarketem, kde se každou sobotu scházejí čtyři stateční muži. Na pár hodin se stávají opět pravými chlapy. Hrají: Bob Klepl, Kryštof Hádek (Václav Jílek), Filip Blažek (Roman Stabrňák), Michal Slaný (Petr Bláha).

Zcela jiný námět vykazuje další hra s názvem „Deštivé dny“, která se bude hrát 5. června od 19.30, cena vstupenky je 380 Kč, doprava zdarma. Jedná se o drama, které spojuje prvky kriminálního příběhu a hry o síle a přátelství. Drsní chlapi Denny a Joey jsou od dětství, které strávili na chicagském předměstí, přáteli. Dnes jsou parťáky u chicagské policie. V hlavních rolích tohoto strhujícího příběhu se představí Richard Krajčo a David Švehlík. Richard Krajčo dostal za tuto roli cenu Thálie 2012. Pro velký zájem je třeba toto představení zaplatit v předstihu, a to nejpozději do 10. dubna na MěÚ.

Na všechna představení se odjíždí v 18.30 hodin z náměstí v Rožďalovicích.

(red)

Duo Adamis

Loni 8. prosince pořádal Klub přátel dechové hudby ve spolupráci s Českým svazem chovatelů Rožďalovice 1 a za podpory Městského úřadu Rožďalovice taneční odpoledne, na kterém vystoupilo Duo Adami známé z TV Šlágr. Taneční akci navštívilo téměř 130 nadšenců Adély a Milana, kteří spolu vystupují již od roku 1995. Duo Adamis nás poctí opět svým vystoupením 22. června.

(red)

Předvánoční operní koncert v kostele sv. Havla

V předvánočním čase 20. prosince se v kostele sv. Havla konal operní koncert „Půjdem spolu do Betléma“. Pěvecké představení v podání operních pěvců Jany Heryánové, Věry Likérové a Michaela Kubečky byl zahájen 18. hodinou. Koncert navštívily téměř dvě stovky posluchačů, kteří s nadšením poslouchali ohromující hlasy znějící kostelem. Výtěžek z dobrovolného vstupného byl věnován obecně prospěšné společnosti Centrum Paraple, která pomáhá lidem s poškozením míchy. 20 000Kč věnovali občané Rožďalovic a 8 000Kč věnoval Ing. Roman Kloubec z firmy AZ Elektrostav, a. s.

(red)

Slávistické maškarní obrazem

Odbor přátel SK Slavia v Rožďalovicích uspořádal 22. března tradiční maškarní rej pro děti a dospělé

Od prosince do konce února se narodilo toto miminko:

	Měsíc narození
Eliška Pangerlová	prosinec 2014

Od prosince do konce února oslavili svá životní jubilea tito občané:

	Měsíc výročí	Věk
Jaroslava Tesařová	prosinec 2013	85
Josef Švarc	prosinec 2013	75
Blanka Hančarová	únor 2014	80
Jan Ulman	únor 2014	80
Petr Pánek	únor 2014	80

Na co se můžeme těšit

5. dubna	***Vítání občánků***
12. dubna	***Hudba léčí – hraje skupina Jepla, vstupné 50 Kč***
20. dubna	***Odemykání Mrliny (od 9 hodin u Bučického mlýna)***
25. dubna	***Rande s duchem – zájezd do Hálkova divadla, vstupné 360 Kč (zájemci se mohou přihlásit na MěÚ, nejpozději do 14. dubna)***
30. dubna	***Slávistické čarodějnice***
2. května	***Hudba léčí – vystoupí Veselá Trojka Pavla Kršky, vstupné 170 Kč***
22. května	***Kutloch… aneb i muži mají své dny – zájezd do Hálkova divadla, vstupné 360 Kč (zájemci se mohou přihlásit na MěÚ, nejpozději do 12. května)***
31. května	***Dětský den s hasiči a základní školou (Sokolské hřiště)***
22. června	***Hudba léčí – vystoupí Duo Adamis, vstupné 150 Kč***
12. července	***Hudba léčí – zahraje Duo Aramis, vstupné 150 Kč***

Hudba léčí se koná na sále Radnice v Rožďalovicích vždy od 14 do 18 hodin. Z důvodu omezené kapacity míst sálu Radnice se uskuteční předprodej vstupenek na vystoupení Veselé trojky 12. dubna a následující dny na MěÚ.

Upozornění podnikatelům prodávajícím lihoviny

Upozorňujeme všechny podnikatele (fyzické i právnické osoby), kteří se zabývají prodejem lihu a lihovin, aby se neprodleně dostavili na nejbližší živnostenský úřad a nejpozději do **17. dubna 2014** požádali o vydání koncesní listiny pro tuto činnost. Vydání koncesní listiny je bez správního poplatku a nemusí se dokládat odborná způsobilost. Jedná se především o prodejny se smíšeným zbožím, pohostinství, cukrárny a kiosky. Pokud tak neučiníte ve stanovené lhůtě, bude se prodej lihu a lihovin považovat za neoprávněné podnikání.

Sběr nebezpečného odpadu

Sběrné místo:
ROŽĎALOVICE U VLAKOVÉHO NÁDRAŽÍ

Odvoz odpadu bude probíhat
v sobotu 19. dubna od 8.00 do 9.00 hod.

Žádáme občany, aby odpad neukládali na stanoviště po termínu svozu.

Sběr nebezpečného a velkoobjemového odpadu je pro občany zdarma.

Jak jsme plavali ve školním roce 2013/2014

V tomto školním roce se do kurzu plavání v Plavecké škole Nymburk přihlásilo z naší školky 22 předškoláků. Na plavání jsme jezdili společně s 2. a 3. třídou ZŠ každé úterý od 5. listopadu 2013 do 21. ledna 2014.

Průměrná docházka byla 13 dětí na jednu lekci. Za účast na všech 10 lekcích patří velká pochvala Ondrovi Hazdrovi. Po ukončení kurzu plavání máme ve školce 7 „plavců“, kteří zvládli uplavat od 2 do 25 metrů. Nejlepší plavkyní z předškoláků se stala Nikolka Procházková s uplavanými 25 metry a jako jediná dosáhla kategorie „kaprů“. Ostatní děti obsadily kategorie želviček a pulců.

Všechny děti obdržely za své výkony diplomy. Celý kurz plavání provázela radostná nálada a nadšení dětí. Již nyní se těšíme na další spolupráci s Plaveckou školou v Nymburce.

Za MŠ Marcela Kořínková

Zápis do první třídy

Zápis žáků do 1. třídy proběhl na naší škole v sobotu 18. ledna v odpoledních hodinách. Na základě loňské zkušenosti organizujeme tuto akci v sobotu, což vyhovuje jak rodičům budoucích prvňáčků, tak pedagogům. Návštěva školy tak může probíhat v poklidu a podle modelů především některých slečen i ve slavnostnější atmosféře.

Některé děti přišly natěšené, některé s počátečním ostychem, který při plnění úkolů postupně mizel. Aby se děti ve škole cítily příjemně, připravili si pro ně žáci 5. ročníku hry a soutěže. Celkem k zápisu přišlo 25 dětí.

Pokud se u některých rodičů objeví pochybnosti o školní zralosti jejich dětí z důvodu nenaplněných 6 let při nástupu do školy či z jiných důvodů, rodiče mohou do 15. května požádat o odklad školní docházky. Tuto žádost je třeba doložit potvrzením od dvou odborníků (dětský lékař a vyšetření z PPP). Přejeme tedy budoucím prvňáčkům mnoho štěstí a školních úspěchů v jejich budoucím studiu.

Mgr. Jaroslava Sedláčková

Olympiáda z českého a anglického jazyka

Kromě sportovních soutěží se naši žáci zapojují i do olympiád. Tři žáky jsme letos vyslali i na Olympiádu z českého a anglického jazyka.

Školní kolo Olympiády z českého jazyka proběhlo již v prosinci a po jeho vyhodnocení do okresního kola postoupili její dva nejlepší řešitelé ze školního kola – žáci deváté třídy Eliška Kulichová a Antonín Hofman. Součástí olympiády byla slohová práce na dané téma a hrátky s jazykem. Nešlo tedy zase až tak o to, zda žáci umí vyjmenovaná slova, ale zda umí o českém jazyce přemýšlet a všímat si drobných nuancí. Je ovšem ještě co zlepšovat, protože Eliška se umístila na děleném 21.–25. místě a Antonín na 30. místě.

Olympiáda z anglického jazyka byla rozdělena do dvou kategorií a zúčastnit se jí mohli žáci celého druhého stupně. Kvůli nemoci neodjela na okresní kolo Marcela Sasková z deváté třídy, a proto se musel Marek Kašpar ze sedmé třídy do boje s konverzačními tématy pustit sám. V první části měl za úkol do textu doplnit správné odpovědi podle poslechu. Těžší úkol na něj čekal při konverzaci s rodilým mluvčím. I přesto, že se ve své kategorii umístil na desátém místě, se chce v anglickém jazyce zlepšovat a příští rok zkusit štěstí znovu.

Mgr. Jana Červenková

Projekt „Věnuj mobil“

Naše třída se zapojila do projektu „Věnuj mobil“. Tento projekt je užitečný, protože funkční mobilní telefony můžeme věnovat dětem do dětských domovů. Vybrali jsme celkem 16 mobilů. Když nám paní učitelka vyprávěla o projektu, bylo to moc zajímavé. Plnili jsme zároveň další dva úkoly a zjišťovali, zda v našem městě vychází časopis zaměřený na životní prostředí. Dále jsme v hodině českého jazyka psali sloh na téma: Vymysli příběh o recyklaci. Myslím, že všichni jsme se projektu rádi zúčastnili.

Nikol Zímová

Celá naše třída donesla mobilní telefony do soutěže „Věnuj mobil“. Funkční „mobily“ budou věnovány do dětských domovů. Nefunkční telefony projdou recyklační cestou. Naše třída donesla celkem 16 mobilů. Já si myslím, že i pár našich telefonů pomůže dětem zažít hezký pocit, že na ně někdo myslí.

Jaroslav Beneš

Naše třída se zapojila do projektu: „Věnuj mobil“. Úkolem dětí bylo donést telefony, které už doma nepoužíváme. Naše třída shromáždila 16 mobilů. Vždy se rádi zapojujeme do různých projektů, kterými jsme motivováni naší paní učitelkou. Ta nám vše srozumitelně vysvětlí a my je s chutí plníme. Jsme rádi, že funkční mobily i nadále poslouží někomu, kdo je potřebuje. Mám z toho dobrý pocit.

Dana Kopecká

Mladý Demosthenes

Demosthenes byl významný řecký politik a řečník, který se věnoval i přes svoji vadu řeči rétorice a psal také soudní řeči. V jeho řečnických stopách mají v současné době možnost jít žáci druhého stupně ZŠ a studenti středních škol.

Zatímco loni se školního kola zúčastnily pouze dvě žákyně (Eliška Kulichová z osmé třídy a Lenka Beránková z deváté třídy), letos soutěžících bylo sedm. Žáci soutěžili se svým vlastním textem, cílem soutěže tedy nebylo jen reprodukovat text, ale vymyslet ho a podle daných zásad jej zvládnout. Porota hodnotila originalitu textu, používání mimiky a gest a důležitá byla také práce s hlasem. U některých pochopitelně zafungovala tréma a někteří soutěžící text zapomněli. V tomto okamžiku se projevilo kouzlo improvizace a žáci si museli před porotou poradit tím, že text na místě vymysleli.

Do okresního kola mohl postoupit jen jeden a tou nejlepší byla letos Kristina Beránková ze šesté třídy. Na druhém místě se umístila Kateřina Hůlková (7. třída) a na třetím Adéla Zajkrová (6. třída). Uznání a velká pochvala ovšem náleží i těm, kteří nepostoupili (Šárka Švarcová, Lucie Beránková, Sára Hamplová a Kateřina Senohrábková). Nejen za to, že si dívky byly schopné text samostatně připravit, ale i za to, že navzdory trémě předstoupily před porotu a text přednesly.

Pro Kristinu Beránkovou vítězstvím ve školním kole práce nekončila. V pondělí 3. února se v Praze konalo regionální kolo. Kristina se poctivě ve svých řečnických dovednostech zdokonalovala, pilovala práci s hlasem, melodii, intonaci, gesta, mimiku a i přes menší trému svoji roli řečníka skvěle zvládla. Ve své kategorii za okres Nymburk se Kristina umístila na krásném druhém místě.

Mgr. Jana Červenková

Úspěšná výprava do historie

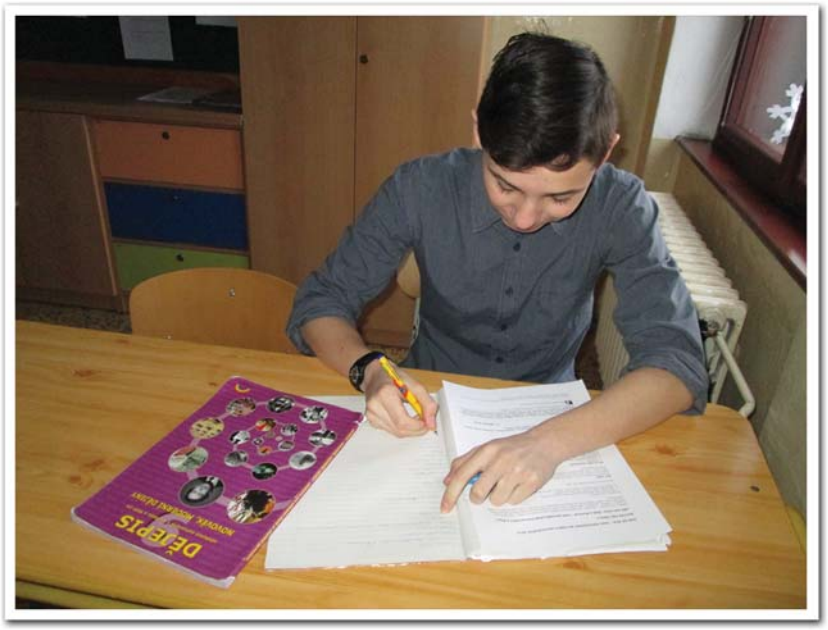
Ve dnech 12. až 29. listopadu loňského roku proběhlo školní kolo Dějepisné olympiády. Tematické zaměření letošního ročníku znělo „Město v proměnách času“. Olympiádu jako každým rokem pořádal Národní institut dětí a mládeže Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy, zařízení pro další vzdělávání pedagogických pracovníků a školské zařízení pro zájmové vzdělávání. Soutěž byla dobrovolná, určená pro zájemce o historii v 8. a 9. ročníku.

Nejvíce bodů ve školním kole získal žák 9. třídy Antonín Hofman, na druhém místě se umístil Petr Buryan z 8. ročníku a tím si oba zmínění vybojovali postup do okresního kola dějepisné olympiády. Do skutečného zápolení na okresní úrovni zasáhl nakonec jen Tonda, protože se Petr zúčastnil lyžařského výcviku, který probíhal ve stejné době.

Dne 27. ledna jsme vyjeli s Tondou nadšeni, ale i s menšími obavami, aby naše dlouhodobé přípravy byly korunovány úspěchem. Okresní kolo se již tradičně konalo v Domě dětí a mládeže v Nymburce, kde na nás čekala dvacítka zdatných soupeřů. Ani touha po úspěchu však nebránila učitelům i soutěžícím v navazování přátelských kontaktů. Tonda se však novými kamarády nenechal rozptýlit a výsledkem bylo krásné 3. místo a postup do krajského kola.

Po dlouhé době má reprezentant naší školy šanci zabojovat ve vědomostní soutěži na krajské úrovni, na což se Tonda opět svědomitě připravuje. Krajské kolo Dějepisné olympiády se koná ve dnech 26. a 27. března. Přejme Tondovi mnoho úspěchu!

Mgr. Martina Zacharníková

Žákovský parlament po restartu

Každé končící období s sebou nese ohlédnutí a zhodnocení dosavadní práce. Ne jinak tomu je i v Žákovském parlamentu (ŽP) naší školy. Během uplynulé doby se stalo mnoho důležitých a zásadních událostí. První činnost, která velkým způsobem ovlivnila chod celého parlamentu, byly uskutečněné volby třídních zástupců, jež proběhly ve druhém týdnu výuky. Ve všech třídách byli zvoleni dva zástupci. Třída s nimi následně podepsala smlouvu, kde se obě strany zavazovaly například k aktivní účasti, vzájemné podpoře či informovanosti.

Zástupci parlamentu se scházeli zpravidla v dvoutýdenním intervalu, ve speciální místnosti určené ŽP, ve druhém patře. Vedení školy zde zřídilo zázemí, kde žáci našli pro svou práci nejen klid, ale také moderní vybavení. Zástupci parlamentu se za uplynulé období sešli celkem 11krát. Zasedání se zúčastňovali i hosté, nejčastěji předseda Sdružení rodičů Rožďalovice pan Petr Buryan, ředitel školy Mgr. Roman Kotlář či starosta Rožďalovic pan Petr Kapal. Zástupci ŽP s nimi řešili konkrétní připomínky našich žáků.

Na prvním zasedání došlo také k podepsání smlouvy mezi vedením, koordinátorem ŽP a zástupci. Zde se všichni společně zavázali dodržovat podmínky, za kterých bude ŽP fungovat. Další důležitou činností bylo potvrzení Ústavy ŽP a rozdělení funkcí. S ohlédnutím za uplynulým obdobím lze konstatovat, že většina žáků přistupovala k výkonu funkce pečlivě a důsledně, někteří však úkoly vyplývající ze získaného postavení podcenili.

V říjnu jsme uskutečnili stmelovací akci do milovického Mirakula, která nám pomohla zejména v tom, že jsme se navzájem poznali a také si vyzkoušeli řešit první společné problémy. Akce měla obrovský úspěch, doporučuji ji proto opakovat i v dalších letech.

Na všech zasedáních vždy docházelo ke zhodnocení uskutečněných školních akcí. Žáci tak měli možnost vyjádřit se, co se jim na akci líbilo, případně doplnit o připomínky, které by vylepšily fungování mimoškolních aktivit v dalších letech. Na zasedáních jsme dále řešili náměty a podněty ze tříd. Díky tomuto kroku se ve škole objevilo mnoho novinek či došlo k zlepšení prostředí naší školy. Mezi náměty patřilo například vybudování schránky důvěry, zařazení třídních jídel do jídelníčku školy či v budoucnu plánovaná existence mléčného automatu a mnoho dalšího.

A co nás čeká v následujícím pololetí? Se zástupci se zaměříme na dotažení rozdělaných projektů – logo parlamentu, návrhy na školní trika, ale také přípravě nových akcí pro žáky – Valentýnský den, Noc ve škole či Den učitelů. Činnost parlamentu v letošním školním roce bude zakončena výpravou „Do Prahy za kulturou“.

Mgr. Martina Zacharníková,
koordinátorka ŽP

Lyžařský výcvikový kurz

Letošní zima příliš sněhové nadílky nepřinesla, přesto se podařilo ZŠ a MŠ G. A. Lindnera Rožďalovice po několika letech právě v tomto školním roce znovu uskutečnit pro žáky druhého stupně lyžařský výcvikový kurz. V pátek 24. ledna odjelo do lyžařského střediska v Rokytnici nad Jizerou celkem 26 žáků. Na tomto faktu má nemalou zásluhu Město Rožďalovice, protože svou finanční spoluúčastí dokázalo udělat pro rodiče žáků z lyžařského kurzu peněžně přijatelnou akci. Patří mu tedy naše poděkování.

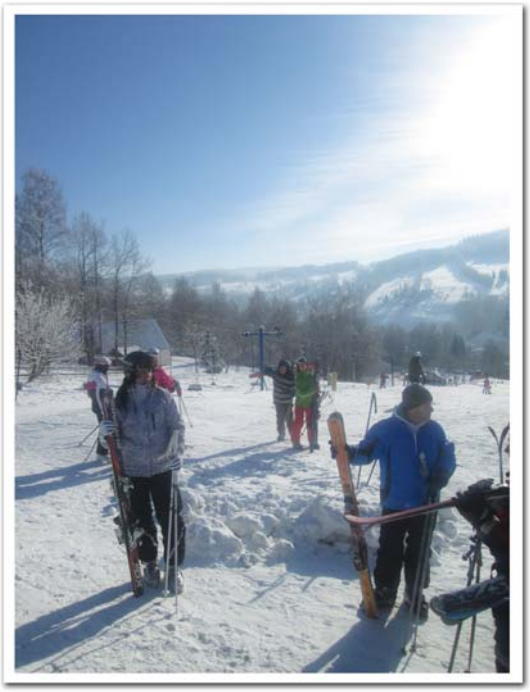
Po příjezdu na místo byly pro žáky připraveny nejen příjemné pokoje, ale také lyžařská výzbroj pro ty, kteří neměli vlastní a bez které by nemohly být naplněny cíle kurzu. Tím bylo především dosáhnutí základních lyžařských dovedností, jako je bezpečný pohyb na sjezdovce, jízda v pluhu a ve smýkaném oblouku. Pro pokročilé pak seznámení s carvingovým obloukem. S ohledem na zmíněné cíle byl vytvořen program. Jeho součástí bylo například vytvoření videozáznamu jízdy každého žáka s následným promítnutím a možností dostání jeho kopie, uspořádání závodů ve slalomu nebo také možnost zdokonalovat vlastní jízdu po dopoledním a odpoledním výcviku na večerním lyžování.

V zájmu nedopustit, aby bylo horské prostředí žákům znechuceno nepřiměřeně dlouhou dobou strávenou na svahu, byl vytvořen večerní program i pro ty, kteří o večerní ježdění neměli zájem. A to formou společenských her a aktivit pro stmelování kolektivu.

Z ohlasů účastníků převažuje spokojenost. Pochopitelně žáci dokázali popsat i negativa. Ta plynou z netrefení se kuchaře do gusta jejich chuťových pohárků. Přiznejme si, není to vůbec lehký úkol. Druhé minus byla pro žáky krátká sjezdovka s mírným sklonem. V kontextu celé zimy se ovšem ukazuje jako nadstandardní.

I ve mně, jako v účastníkovi a také vedoucím kurzu, převažuje spokojenost. Troufám si říci, že cíle byly splněny. V návaznosti na to bych našim „šestadvaceti“ rád popřál, aby nově nabyté dovednosti dokázali i nadále rozvíjet, a poznávat tak radosti, které zimní horské prostředí nabízí. Na úplný závěr musím a chci poděkovat za spolupráci paní Iloně Sedláčkové a Elišce Hojsákové.

Roman Kotlář ml.,
vedoucí LVK

Zimní pětiboj

S novým kalendářním rokem byla nejen pro žáky, ale i pro veřejnost připravena nová celoroční volnočasová aktivita. Její první část jsme odstartovali pod názvem Zimní pětiboj již první lednový čtvrtek. V rámci pravidelných čtvrtečních tréninků měli žáci možnost zdokonalovat své fyzické a technické dovednosti v disciplínách, které vychází z pohybového programu Odznak všestrannosti olympijských vítězů, kterého by se naše škola v blízké budoucnosti ráda zúčastnila. Těmito disciplínami byl hod medicinbalem, trojskok snožmo z místa, lehy-sedy, shyby a skok přes švihadlo.

Poslední tři zmiňované disciplíny byly omezeny dvouminutovým limitem. Příprava nejen ve školní tělocvičně, ale také možná osobní příprava vyvrcholila ve čtvrtek 6. března velkým finále Zimního pětiboje. Celá aktivita byla totiž od začátku směřována k tomu, aby naši sportovci měli možnost vyzkoušet si plnění všech disciplín najednou v určeném pořadí. Finálové odpoledne se v tělocvičně sešlo celkem 18 sportovců, kteří soutěžili v osmi věkových kategoriích s rozdělením na dívky a chlapce, respektive ženy a muže. Hladký průběh sportovního klání nic nenarušilo a všichni úspěšně Zimní pětiboj dokončili. Každý výkon byl nejprve zanesen do tabulky a poté přepočítán na body. Sečtením bodů vzešel z každé věkové kategorie vítěz s nejvyšším bodovým ohodnocením. Výherci jednotlivých věkových kategorií jsou Jakub Čapek (7 let a mladší), Josef Římal (8–9 let), Nicole Součková (8–9 let), Tomáš Burda (10–11 let), Kateřina Lhotáková (10–11 let), Šárka Švarcová (12–13 let), David Büttner (14–18 let), Michaela Mikulová (14–18 let), Markéta Drobečková (36–49 let), Roman Kotlář st. (50 let a starší).

Vzhledem k tomu, že Zimní pětiboj byl ukončen a ceny s pamětními listy byly rozdány, nezbývá než Vás pozvat na Letní pětiboj, jehož první trénink se uskuteční 20. března. Disciplínami, ve kterých můžete otestovat nejen svoji fyzickou zdatnost, tentokrát budou běh na 60 m, běh na 1000 m, hod míčkem, skok daleký a kliky.

Roman Kotlář ml.

Přírodovědné besedy a exkurze na druhém stupni

Přírodní vědy spoluprací a rozvojem manuálních dovedností – to je název projektu, do kterého je naše škola zapojena již druhým rokem. Projekt s poněkud krkolomným názvem má, kromě vytváření a realizace různých pracovních listů, i „zábavnější“ části. K nim bezesporu patří soutěže, besedy a exkurze.

V letošním školním roce absolvovali žáci II. stupně dvě besedy s pracovníky Záchranné stanice pro zraněné živočichy v Pátku. Říjnová beseda byla věnována především historii a činnosti stanice, únorová pak zejména jarnímu tahu ptáků a odchovu mláďat. Obě besedy byly doplněny ukázkami chovaných živočichů, a tak žáci měli možnost na vlastní oči vidět (a případně si pohladit) např. netopýra, ježky, výra nebo vzácného raroha. Z besed vyplynul zájem žáků o chované živočichy a ten byl nakonec završen adopcí veverky obecné. Tato forma spolupráce se Záchrannou stanicí byla realizována ve spolupráci s Rodičovským sdružením Rožďalovice. V současné době má naše škola ve stanici „svoji“ veveřičku, která bude na konci školního roku vypuštěna do volné přírody.

Zatím poslední akcí, která se v rámci projektu uskutečnila, byla exkurze do iQparku v Liberci. Zde žáci absolvovali několik desítek interaktivních exponátů, věnovaných hlavně různým fyzikálním zákonům. Po obědě pak pro ně byla zajištěna zábavná science show – asi hodinová přehlídka atraktivních chemických a fyzikálních pokusů, do nichž se někteří dobrovolníci zapojili.

Opět se ukázalo, že besedy i exkurze vhodně doplňují učivo přírodních věd a žáci o ně mají zájem. Jistě tomu tak bude i v červnu, kdy se připravuje dokonce exkurze dvoudenní...

Jiří Rejsek

esf evropský sociální fond v ČR
EVROPSKÁ UNIE
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ, MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY
OP Vzdělávání pro konkurenceschopnost

Beseda o AIDS

Ve středu 5. února měli žáci 8. a 9. třídy besedu o AIDS. V rámci preventivního programu na naší škole probíhá tato beseda pravidelně ve spolupráci s panem Hornychem, který pracoval v České společnosti AIDS pomoc jako odborný lektor a prováděl v Domě světla poradenství HIV/AIDS. V úvodu besedy žáky seznámil se statistickými údaji o onemocnění AIDS a HIV. Dále společně diskutovali o způsobech přenosu nákazy, uvedli si činnosti, které jsou ve spojitosti s nákazou AIDS rizikové. Dále se zaměřili na možnosti ochrany před nemocí AIDS. Co žáky zaujalo, to se dozvíme z jejich hodnocení.

Dozvěděla jsem se, že se AIDS nedá přenést líbáním. Smutné je, že se rodí spousta nakažených miminek, která to „dostala“ od svých matek. Symbolem boje proti AIDS je překřížená červená stuha a tento symbol je památkou na zpěváka Freddieho Mercuryho. Líbilo se mi, že pan Hornych prokládal besedu příběhy lidí, které poznal při testování v Domě světla, kde pracuje.

Beseda byla zajímavá už proto, že pan Hornych ví o úskalí této nemoci z vlastní zkušenosti. Jeho bratr na tuto nemoc zemřel a on se od něho nakazil, protože užívali jednu jehlu. Říkal, že ho lidé berou jako „aidsáka“, a tudíž má omezené možnosti pro práci.

Pan Hornych byl velmi otevřený a přátelský. Nejvíce se mi líbilo, že nám dokázal říct informace jako dospívajícím, a ne jako dospělým. Celkově se mi beseda hodně líbila, ale dost věcí jsem už věděl.

Z našeho kina

(Čerpáno ze zprávy vedoucího kina soudruha Hroudy na pracovní schůzi zaměstnanců kina v prosinci 1980.)

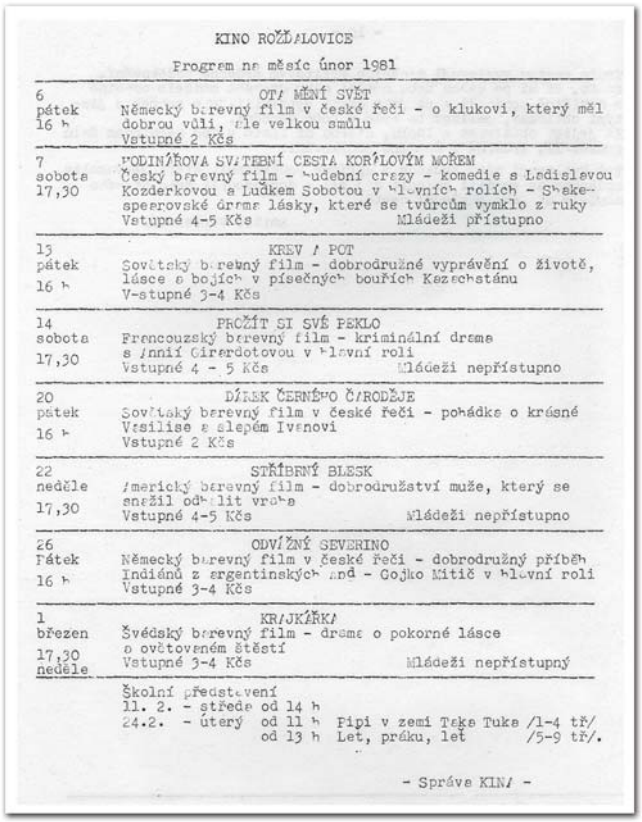
Kino MNV je jedním z kulturních zařízení v našem městě, a proto je mu přikládána velká důležitost v oblasti kulturně osvětové a kulturně politické činnosti. Vyplývá to z významu a poslání filmu naší socialistické produkce. Hodnotit naši práci znamená posuzovat, do jaké míry se nám daří prostřednictvím filmu propagovat pokrokové myšlenky současné doby. Filmové umělecké dílo pomáhá hlavně divákům nacházet správné postoje k problémům současné doby, korigovat jejich jednání a chování, nacházet pro sebe odpovědi k vlastním životním problémům.

Divák se odpoutává od vlastního já, vžívá se do osudů jiných osob, a tak nepřímo svůj život obohacuje. Posláním kina a jeho zaměstnanců je umělecké zážitky zprostředkovávat, umět filmové dílo nabídnout, pozvat do kulturního prostředí a zajistit kvalitní projekci, to je obraz i zvuk.

Snadno pochopíme, že i ten nejlepší a nejdokonalejší film se stává kouskem celuloidového pásku, jestliže nenajde ohlas u diváků, nebo byl vůbec zbytečně natočen, jestliže je kino prázdné. I v našem kině máme takové zkušenosti. Avšak hodnotu filmu nelze měřit jen počtem diváků.

Je známo, že naše kino se stalo vítězem soutěže v rámci kin nymburského okresu, a to již třikráte za sebou. V rámci kraje jsme byli vyhodnoceni na 8. místě, především se nám dařilo v oblasti práce s dětským divákem. V prosinci minulého roku jsme uspořádali již skoro tradiční dětskou filmovou přehlídku, která má podporu vedení školy a rodičovského sdružení. Příspěvek Kčs 300 jsme použili na věcné ceny pro děti. Tím, že jim věnujeme vstupenky na příští představení, propagujeme svou práci. Již několikráte jsme uspořádali koncem června filmové rozloučení se školou. Také tyto filmy mají nadprůměrnou účast. Naše kino se též zúčastňuje dětské soutěže Krajského filmového podniku. Děti kresebně a literárně zpracovávají své dojmy ze sovětských filmů. Uzávěrka soutěže bude v lednu tohoto roku.

Již dvakráte navštívili Rožďalovice herci a pracovníci československého filmu. V září minulého roku to byla režisérka Věra Šimková-Plívová u příležitosti okresní premiéry filmu „Brontosaurus". Její vyprávění na besedě bylo strhující. Potěšila nás i návštěva vedoucí distribuce Krajského filmového podniku soudružky Pecharové, přijel i krajský technik soudruh Zahradník a jeden představitel dětské role.

KINO ROŽĎALOVICE

Program na měsíc únor 1981

6 pátek 16 h — OTŘ MĚNÍ SVĚT
Německý barevný film v české řeči - o klukovi, který měl dobrou vůli, ale velkou smůlu
Vstupné 2 Kčs

7 sobota 17,30 — PODIVÍNOVA SVATEBNÍ CESTA KORÁLOVÝM MOŘEM
Český barevný film - hudební crazy - komedie s Ladislavou Kozderkovou a Ludkem Sobotou v hlavních rolích - Shakespearovské drama lásky, které se tvůrcům vymklo z ruky
Vstupné 4-5 Kčs — Mládeži přístupno

13 pátek 16 h — KREV / POT
Sovětský barevný film - dobrodružné vyprávění o životě, lásce a bojích v písečných bouřích Kazachstánu
Vstupné 3-4 Kčs

14 sobota 17,30 — PROŽÍT SI SVÉ PEKLO
Francouzský barevný film - kriminální drama s Annií Girardotovou v hlavní roli
Vstupné 4 - 5 Kčs — Mládeži nepřístupno

20 pátek 16 h — DÍVEK ČERNÉHO ČARODĚJE
Sovětský barevný film v české řeči - pohádka o krásné Vasilise a slepém Ivanovi
Vstupné 2 Kčs

22 neděle 17,30 — STŘÍBRNÝ BLESK
Americký barevný film - dobrodružství muže, který se snažil odhalit vraha
Vstupné 4-5 Kčs — Mládeži nepřístupno

26 Pátek 16 h — ODVÍŽNÝ SEVERINO
Německý barevný film v české řeči - dobrodružný příběh Indiánů z argentinských And - Gojko Mitič v hlavní roli
Vstupné 3-4 Kčs

1 březen 17,30 neděle — KRÁJKÁŘKA
Švédský barevný film - drama o pokorné lásce a ovětoveném štěstí
Vstupné 3-4 Kčs — Mládeži nepřístupný

Školní představení
11. 2. - středa od 14 h
24.2. - úterý od 11 h Pipi v zemi Teke Tuke /1-4 tř/
od 13 h Let, práce, let /5-9 tř/.

- Správa KINA -

Při filmové projekci soudružky Pecharové se Naše kino se těší velké pozornosti MNV, máme plnou podporu soudruhů Šmelhause, Hančara, Paciny, soudružky Kvasničkové. Kino je dobře vybavené. Velkým nákladem byla provedena přestavba promítacích strojů, zakoupeno nové plátno a zvukové zařízení, což je předpokladem kvalitní projekce. K tomu lze připočítat nové vybavení v hledišti, poločalouněná křesla a nové vymalování. Nyní by mělo dojít k návratnosti těchto investic a ostatních nákladů v podobě rostoucí návštěvnosti. O diváka se musíme ucházet, a to je společenský úkol všech zaměstnanců. Neboť vyvěsit plakáty a čekat, co to provede, nestačí.

Výkyvy v návštěvnosti mohou být značné. Záleží především na filmu, jindy na televizním programu, který právě běží, jindy na sportu, má vliv i počasí. Osvědčilo se zařadit dětská páteční představení, kdy děti mají volno a nic jim nebrání chodit do kina.

Máme za to, že se naši občané brzo dozvědí o našem novém technickém vybavení, neboť se zlepšil jas obrazu, jsou velmi zřetelné i noční scény, velmi se zlepšil i zvuk. Rozmístěním tří reproduktorů se zlepšila slyšitelnost v sále, na všech místech je mluvené slovo srozumitelné. Známe diváky, kteří si dříve právem na toto stěžovali. Zima není období, kdy se zrovna každému chce jít do kina. Teplo a pohodlí domova nikoho nevyhání. Právě proto chceme návštěvníkům připravit co nejpříjemnější prostředí. Jistě ocení čistotu, teplo a všechna výše uvedená zlepšení. V našich podmínkách jsme toto prostředí vytvořili.

Zvláštní kapitolou je chování mládeže v kině. Jedná se o starý problém a souvisí s celkově uvolněným chováním mládeže. Je to táž skupina mládeže, která, když si dovolí demolovat autobusovou čekárnu, nebrání jí nic, aby se v kině chovala nepřístojně, bez ohledu na ostatní dospělé diváky. Kupodivu se jim zdá být nepochopitelné, když jsou napomínáni.

Někdy se řeší situace tak, že se jim nedovolí obsadit poslední zvýšená místa v sále, protože bavení se, někdy značně nahlas, vzadu v přítmí, se jim zdá být nejvhodnější formou zábavy. Ani školní představení nebývají někdy zbaveny tohoto zlozvyku a nebývají vždy školou mladého filmového diváka. Nad tímto problémem se musíme všichni zamýšlet a soustavně jej odstraňovat.

Mnohé se nám v posledním roce podařilo a mnohé nás teprve čeká. Uvažuje a prověřuje se další vylepšení kina, neb je naším společným úsilím poskytnout mládeži a dospělým co nejvíce zábavy i poučení, a tak přispět k rozvoji kulturního života v našem městě.

František Horušický
(uveřejněno v lednu 1981, Rožďalovicko, č. 50)

Kronikáři našeho města ve svých zápisech zaznamenali i tragické osudy některých našich spoluobčanů. Tyto nešťastné události, které se staly v Rožďalovicích během dvacátého století, si dnes připomeneme pod názvem Černá kronika.

Kronikář Josef Havelka a František Havlík

Josef Šuk – smrtelný úraz (1917)

Dne 22. března zraněn byl ve zdejším cukrovaru smrtelně dělník Josef Šuk ze Žitovlic sesypavší se vrstvou cukru a téhož dne zemřel.

Úmrtí letce Jana Dovolila (1928)

Dne 10. ledna 1928 při zkušebním letu na letišti u Milovic zřítil se z výše asi 150 m s letounem k zemi letec, svobodník Jan Dovolil, zdejší rodák, a zabil se – a dne 14. ledna byl v nymburském krematoriu zpopelněn.

Tragická to událost způsobila rodičům a sourozencům nešťastného letce nezměrný bol a u ostatního občanstva značný rozruch, neboť Jeník byl znám jako hodný, řádný a snaživý hoch.

Otýlie Meiningerová přejeta vlakem (1928)

Dne 9. října 1928 dala se soukromnice Otýlie Meiningerová římsko-katolického vyznání, bytem v Rožďalovicích číslo popisné 184 na trati Rožďalovice – Mlýnice přejeti vlakem a byla jím usmrcena. Její mrtvola byla převezena do Prahy a pohřbena na hřbitovech Olšanských.

Tragická smrt odborného učitele Josefa Zindra (1929)

Dne 11. července udála se zde tragická smrt svobodného odborného učitele Josefa Zindra, který na zdejší měšťanské škole působil po celý školní rok 1926–1927 a byl teprve 30 roků stár.

Týž přijel 10. července večerním vlakem z Prahy do Rožďalovic, odešel do lesa, kde asi celou noc prochodil, a k ránu na stavidle Bučického rybníka kulí z revolveru vsedě se zastřelil. Ráno pak byl tam objeven a do hřbitovní márnice odvezen. Pitván nebyl, jelikož místní lékař dr. Václav Lekeš zjistil, že smrt způsobil si sám a ve velkém rozrušení mysli.

Pohřben byl ve svém rodném kraji v Mladějově na Sobotecku za velké účasti občanstva a žactva. Zde ta truchlivá událost, jejíž příčina zdejšímu obyvatelstvu zůstala tajemstvím, způsobila značný rozruch.

Jmenovaný byl učitelem dovedným, u žáků a žákyň svých oblíbeným, veškeré zkoušky učitelské vykonal s vyznamenáním. V roce 1926–1927 absolvoval pedagogický kurs universitní v Praze a byl také i spisovatelsky činným. Tragika jeho smrti byla tím větší, že po prázdninách 1929 měl nastoupiti své definitivní místo na měšťanské škole v okresu Semilském.

Tragická smrt dělníka Josefa Táboříka (1930)

Dne 13. května při dobývání štěrku u Husova sboru církve československé sesula se znenadání podkopaná velká vrstva štěrku na dělníka Josefa Táboříka z Rožďalovic číslo popisné 253 a zasypala jej. Týž byl těžce zraněn a zakrátko skonal. Další dva tamtéž pracující dělníci Antonín Tůma a Emil Říha včasným uskočením se zachránili. Tábořík zanechal zde vdovu se dvěma malými dětmi.

Usmrcení dvou žen v cukrovaru elektrickým proudem (1932)

Dne 17. srpna večer událo se hrozné neštěstí ve zdejším cukrovaru. Manželka dovozce Václava Sluky, který právě meškal v dáli u přátel na dovolené, a její 18letá dcera byly usmrceny elektrickým proudem. Tragédie ta se odehrála vlastně mimo cukrovar, a to hned za cukrovarským plotem na břehu prvého rybníčka, odkud obě nešťastné ženy chtěly zahnati domů svoje kachny. Nemohlo býti přesně zjištěno, kterak se to hrozné neštěstí událo, ale byla domněnka, že jedna z nich z neopatrnosti nebo nedopatřením se dotkla, anebo při sklouznutí se zachytila drátu od elektrického vedení, které v těch místech dosti nízko bylo vedeno a proudově na noc nebylo pro bezpečnost vypojeno, a druhá, chtějíc ji asi z drátu vyprostiti, dotkla se jí a elektrický proud usmrtil obě. Tragická ta událost způsobila v našem městečku ohromný rozruch a měla i dohru před senátem krajského soudu v Jičíně. Cukrovarenský zaměstnanec, který to elektrické vedení ne dosti bezpečně a hlavně nízko postavil, a druhý, který na noc elektrický proud měl vypojiti, byli odsouzeni k tří- a dvouměsíčnímu vězení, avšak podmínečně na dobu 3 a 2 roků, takže po uplynutí lhůt byl jim trest prominut.

Tragická smrt Josefa Špíny (1933)

Dne 16. října 1933 o 8. hodině večerní po předcházející vážné a odůvodněné domluvě otcově otrávil se zde v bytě svého otce nezjištěným křečovým jedem studující 5. třídy reálné školy jičínské, Josef Špína, jediné dítě starého otce – vdovce. Tragická ta událost velmi rozrušila i místní obyvatelstvo. Pohřeb konal se 20. října za značné účasti občanstva, k němuž dostavili se i všichni jeho spolužáci z Jičína, dva jeho profesoři a katecheta, který nad hrobem promluvil dojemnou řeč. Přítomným studentům zdůraznil tento truchlivý případ jako životní výstrahu a kladl jim na srdce, aby hleděli býti v životě svém vždy řádnými a čestnými a aby nikdy svým rodičům nečinili bolu a zármutku.

Kronikář Alois Bořek

Vražda (1937)

Dne 30. září mezi 20. a 21. hodinou došlo u lesa Hájku severně od silnice Rožďalovice – Žitovlice na místě zvaném „U křížků“ k milenecké tragédii. Josef Kordač ze Žitovlic, který měl druhého dne narukovati na vojnu, střelil svoji milenku Ludmilu Benešovou, služebnou z Doubravan dvěma ranami do prsou a zastřelil ji. Sám se střelil do prsou též, ale nikoliv smrtelně, takže zůstal naživu a vyléčil se. Jelikož prý milenci měli smluvenou společnou smrt, byl vrah později jičínskou porotou pro nedostatek důkazů osvobozen.

Kronikář Vojtěch Vavrouš

Pohřeb pytláka Kutmona (1942)

Dne 3. ledna měl pohřeb pytlák Štěpán Kutmon, který byl štábním strážmistrem Chamrou postřelen v sebeobraně. Stalo se tak následovně. Kutmon měl býti zatčen pro pytláctví. Když štábní strážmistr Chamra vstoupil do domku v nynější Revoluční ulici a chtěl Kutmona zatknouti, udeřil štábního strážmistra Chamru holí do obličeje přes nos. Nato vypálil za tmy štábní strážmistr Chamra čtyři rány za prchajícím pytlákem a zasáhl jej tak, že byl smrtelně zraněn a odvezen do nemocnice do Mladé Boleslavi, odtamtud do jičínské nemocnice, kde Kutmon 31. prosince 1941 zemřel. Pohřben jest na hřbitově v Rožďalovicích. Pohřeb byl občanstvu zakázán, nikdo se nesměl zúčastniti. Ve 2 hodiny přijel autobus s patnácti četníky a žádnému nedovolili na pohřeb, jen příbuzným. Byl proveden jen výkrop. Hudba sice hrála, ale muzikanti stáli před hřbitovem na silnici a hráli pytláckou píseň „Jednou večer při měsíčku“ a píseň „Vy zelení hájové“, a tak byl pytlák Štěpán Kutmon pohřben.

Kronikář Jiří Pour

Černá neděle (1956)

Dne 9. září pořádala místní požární jednota slavnost k otevření nové požární zbrojnice Zámostí – Rožďalovice. Pořad slavnosti byl dobře připraven. Sjelo se mnoho požárních jednot z celého širokého okolí. Spoluúčinkovati mělo i letadlo jičínského Svazarmu při ukázce náletu. Po ranní zkoušce zakroužilo letadlo kolem cukrovaru a nádraží. Pak se sneslo dolů asi 100 m před nádražím směrem k rybníku a letělo tak nízko nad zahradou číslo popisné 353, že zachytilo vršky ovocných stromů a mezi domy 352 a 353 narazilo na zděný sloupek plotu. Pobořilo podezdívku plotu a ještě velikou rychlostí se sklouzlo přes silnici, kde se zarazilo o strom před vchodem do hostince „Na vyhlídce“. Oba letci, pilot Jaroslav Skřivánek a Čejka, člen okr. Svazarmu, oba z Jičína – nalezli v jeho troskách smrt. Slavnost tímto neštěstím byla zkalena a mnoho lidí od ní odvedeno. Bylo ještě veliké štěstí, že hostinec byl v neděli uzavřen, nikdo před ním nestál a nikdo v tuto chvíli po silnici nejel. Stalo se to před osmou hodinou ranní.

Kronikář Jaromír Sládek

Tragická událost (1971)

V létě utonul v Zámosteckém rybníčku při rybaření osmnáctiletý chlapec Zdeněk Motejl. Trpěl epilepsií, a protože si vyšel k rybníčku sám, nemohl mu nikdo pomoci, když ho postihl záchvat a spadl do vody. Pohřeb se konal za velké účasti občanů, jen mládež tvořila na 20 párů družiček a mládenců.

Kronikářka Svatava Krumpholcová

Tragická událost (1992)

Takovým výkřikem, který se stal středem pozornosti i tisku byla sebevražda na Hasině. Na zahradě svého rodinného domku byl 16. září v poledních hodinách nalezen 61letý Josef Aszmongya, slovenské národnosti, který v ranních hodinách spáchal sebevraždu upálením. Z informace policie vyplynulo, že se dotyčný polil benzínem a připravil si i jateční vzduchovou pistoli, která nebyla však použita. V bytě byla kromě dopisu na rozloučenou rodině nalezena i jeho výzva nadepsaná „Za společný stát – Československo“. Obrací se v něm na všechny lidi dobré vůle, na Čechy a na Slováky, aby udělali vše pro udržení společného státu. Tuto zprávu otiskla Mladá fronta Dnes, Zemědělské noviny, Nymbursko a Blesk. V posledně jmenovaném tisku byly zveřejněny i fotky z místa neštěstí.

Tragická nehoda (1996)

26. ledna v odpoledních hodinách byl při řezání dřeva sukem těžce zraněn pan Karel Tichý z čísla popisného 500. Suk, který odlétl, mu prorazil lebku. Přivolaný lékař MUDr. Žoha ihned zavolal rychlou záchrannou službu, která během 15 minut převezla zraněného do Nymburka, odkud byl transportován do Vojenské nemocnice Střešovice. Zde se podrobil několika operacím. I přes veškerou snahu dne 27. června zemřel ve věku 49 let.

Jan Nožička,
kronikář města

Husova ulice v roce 1956 *Zdroj: www.fotohistorie.cz*

Geocaching – hra nejen pro dospělé aneb hurá do přírody

Geocaching, už jste toto slovo někdy někde slyšeli a nevíte, co to vlastně znamená? Tak jste právem nazýván mudlou v oblasti geocachingu. Mudla znamená ve světě geocachingu právě někoho, který nemá o tomto druhu zábavy ani ponětí. Aby z vás nebyli stále mudlové, pokusíme se Vám průběh této hry trochu přiblížit. Věříme, že Vás hra nadchne jako mnohé z nás.

Historie geocachingu

Vzniku geocachingu předcházelo rozhodnutí tehdejšího amerického prezidenta Billa Clintona z 1. května 2000, ve kterém rozhodl o odstranění umělé odchylky pro přístroje GPS. Odstraněním umělé odchylky došlo k zpřesnění navigačních systémů z několika desítek až stovek metrů řádově na několik metrů a do té doby systém využívaný pouze pro armádní účely byl poskytnut pro civilní uživatele. Rozhodnutí bylo základem pro široký rozvoj GPS komunikace v celosvětovém měřítku tak, jak jej známe dnes.

3. května 2000 byla uložena první cache (vyslovuj „keš“) poblíž lesa v americkém Portlandu. Od té doby se počet schovaných keší geometrickou řadou rozrůstal po celém světě. Do května 2005 bylo založeno přes 171 000 keší v 215 zemích světa, z toho 700 v České republice. V září 2006 vzrostl počet keší v ČR na 2 500 a poslední známá čísla z ledna 2014 píší o téměř 37 000 schovaných kešek na území celé České republiky. Celkové číslo napříč celým světem dosahuje čísla kolem 2 311 700 a toto číslo se neustále zvyšuje.

Trocha terminologie

Geocaching je odvozené slovo od anglické **geo** – země, zeměpisné údaje a **cache** – tajná skrýš. Spojením těchto slov snad každého napadne význam „poklad“, a přesně v tom spočívá krása této hry. Každý z nás jako malé dítě snil o nalezení nějakého pokladu a tato hra nám toto potěšení umožní. I když nenajdete hrnec plný zlaťáků nebo Jantarovou komnatu, budete mít stejnou radost z nalezení schránky s malým tajemstvím uvnitř. Kešky jsou ukryty na zajímavých místech téměř všude okolo nás.

Hra je spojením turistiky, sportu anebo třeba jen o dobrém pocitu poznat určitou lokalitu, kterou si geocacher, česky geokešr nebo také geokačer, vybral a chtěl by se s ní blíže seznámit. Hra je určena „kačerům“ všech věkových kategorií a je příjemným zpestřením volného času s dětmi nebo s partou kamarádů po tradičním víkendovém dýchánku.

Co ke geocachingu potřebuji?

Než si začnete hrát na Indiana Jonese, je třeba zaregistrovat se na oficiálních stránkách www.geocaching.com nebo www.geocaching.cz, registrace jsou zdarma. Dále potřebujete nějaké zařízení, které umí pracovat s GPS signálem, jako například GPS přijímač nebo mobilní telefon, do kterého si stáhnete aplikaci geocachingu. Aplikace jsou ke stažení na domovských stránkách zmíněných výše nebo na play.google.com zdarma (stránky jsou bez protokolu www). Pak už se stačí jen v mobilní aplikaci přihlásit pomocí Vámi zvolených údajů při registraci na stránkách geocachingu a směle vyrazit do terénu hledat Vaše první kešky.

Vyrážíme pro první keš

Náš první cíl si můžeme vybrat z mapy, kterou najdete po přihlášení na stránkách geocachingu nebo pomocí mobilní aplikace. Pokud se rozhodnete využít mobilní aplikaci,

sama aplikace vyhledá nejbližší keše ve Vašem okolí a srovná je postupně od nejbližší po vzdálenější od místa, kde Vás označí GPS.

Samotné keše mají stupně dle obtížnosti v terénu od jedné do pěti, kde jednička je nejlehčí a pětka nejobtížnější stupeň. Trasu si proto vybírejte dle Vašich fyzických možností a vybavení. Může se totiž stát, že na poklad označeným stupněm pět budete potřebovat horolezecké vybavení, nebo dokonce potápěčskou výstroj.

Pomůcka pro stanovení obtížnosti terénu	
1	doskáču tam po jedné noze, bez problémů ji odloví vozíčkář
1,5	tam, kam doskáču po jedné noze, ale vozíčkář tam nedojede
2	dojdu po dvou
2,5	dojdu po dvou, občas se přidržím
3	potřebuju se držet jednou rukou
3,5	potřebuju se přidržovat občas oběma rukama
4	lezu tam po čtyřech
4,5	lezu po čtyřech, i tak mám problém se tam dostat
5	technické vybavení je nutné (lano, žebřík atd.) nebo potřebuji jištění

Jak vlastně keš vypadá?

Keše mohou mít různou velikost i vzhled. Můžete se setkat s malými i velkými z plastu nebo kovu, ale i s takovými, které vypadají jako kámen, ptačí budka nebo pařez. Základní přehled velikostí krabiček je uveden níže, berte však na vědomí, že jsou to pouze příklady, velikosti se mohou být odlišné.

Velkosti keší	
mikro	objem krabičky menší než 100 ml, nejčastěji se můžete setkat s velikostí krabičky od filmů do fotoaparátu
malé	objem 100 ml nebo více, ale méně než 1 litr, například krabička na svačinu
běžné	objem 1 litr nebo větší, ale menší než 20 litrů, jako příklad velikosti můžeme uvést krabici od bot
velké	objem 20 litrů a více, například plastový kbelík
ostatní	velikost by mohla být napsána v popisu dané kešky

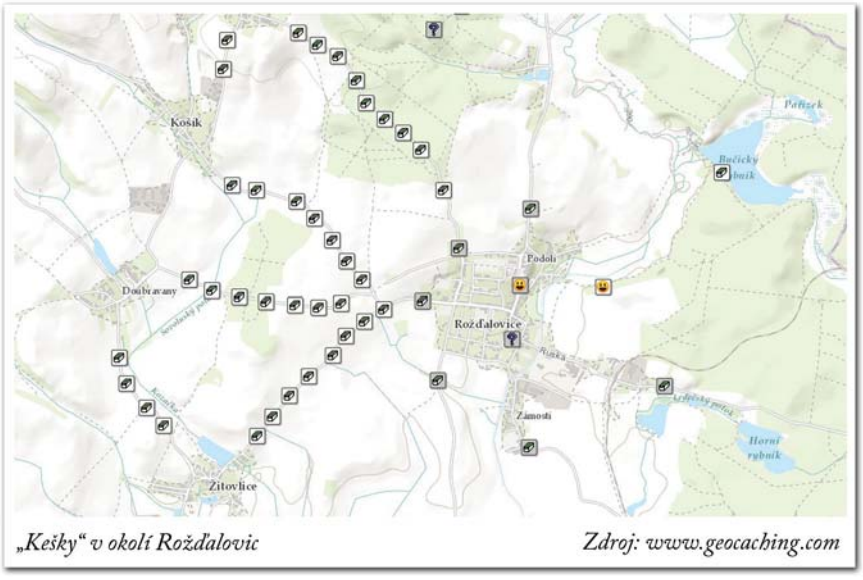
Co by v krabičce mělo nebo nemělo být?

Každá keš obsahuje logbook, to znamená nějaký list papíru nebo malý sešit, na který hledači zapisují své pocity z hledání, ať už jen podpis, nebo poděkování autorovi. Větší krabice mohou obsahovat různé předměty určené pro výměnu mezi kešry. Pamatujte však na to, že pokud si něco z krabičky vezmete, měli byste na oplátku opět něco dát zpět. Předmět, který budete vkládat zpět do krabičky, by měl mít stejnou hodnotu, či o něco vyšší než předmět, který jste si vzali.

Geocaching hraje spousta lidí, proto si dobře rozmyslete, co do krabičky vložíte. V kešce by neměly být výbušniny, drogy, munice, nože nebo alkohol. Nezapomínejte také na zákony dané země, které musíte respektovat. Do kešky nevkládejte také žádné potraviny nebo silně vonící předměty. Zvířata, která se pohybují v okolí, mají mnohem lepší čich než lidé a mohla by danou kešku zničit. Kešku po nalezení nikdy nepřemisťujte, zapište se do logbooku a vraťte zpět na stejné místo. Přemístěním byste znemožnili nalezení kešky dalšími kešery. Po objevení a uschování kešky zpět na místo si zapíšete objev do svého seznamu objevených keší.

Doufáme, že Vás tato hra chytne jako nás a v nejbližším volném čase vyrazíte do přírody lovit své první kešky. Všem, které jsme nadchli pro tuto volnočasovou aktivitu, přejeme příjemnou zábavu a pevné nervy při hledání prvních kešek. Další informace a mnoho užitečných rad najdete na www.geocaching.com nebo www.geocaching.cz.

Tomáš Pavel,
one of the greatest geocachers
all around the world

„Kešky" v okolí Rožďalovic *Zdroj: www.geocaching.com*

Jarní sezona 2013–2014 je v plném proudu. Přejeme našim borcům v druhé části soutěže hodně sportovních úspěchů. Přijďte podpořit naše fotbalisty v jejich výkonech při soutěžních utkáních.

Složení týmů FC Trnavan

„A“ tým

Trenér: Milan Švábenský

Hráči: Jaromír Špígl, Jan Veselý, Jirka Šuk, Tomáš Pavel, Tomáš Hoffmann, Milan Najmon, Jaroslav Blažek, Ladislav Táborský, Tomáš Havlík, Jan Nechánský, Jakub Hojsák, Jaroslav Mašinda, Dominik Hora, Marek Veselý ml.

„B“ tým

Trenér: František Veselý st.

Hráči: Richard Černý, Tomáš Ottomanský, Mirek Hůlek st., David Svoboda, Jakub Valeš, Lukáš Dont, František Veselý ml., Petr Musil, Filip Veselý, Radek Vlček, Jan Žoha, Adam Janeček, Mirek Hůlek ml., Jaroslav Martínek, Bohdan Kulychok, Tomáš Nechánský, Jiří Suchomel ml., Miroslav Messi Antoš.

(red)

„A“ tým - Okresní přebor

Městec Králové A	-	Rožďalovice A	23.03.15:00	NE
Rožďalovice A	-	Sl. Poděbrady A	29.03.15:00	SO
Pátek A	-	Rožďalovice A	05.04.16:30	SO
Rožďalovice A	-	Jíkev	12.04.16:30	SO
Hrubý Jeseník A	-	Rožďalovice A	09.04.17:00	SO
Rožďalovice A	-	Loučeň	26.04.17:00	SO
Krchleby	-	Rožďalovice A	04.05.17:00	NE
Rožďalovice A	-	Kostomlaty	10.05.17:00	SO
Běrunice A	-	Rožďalovice A	17.05.17:00	SO
Kostelní Lhota A	-	Rožďalovice A	25.05.17:00	NE
Rožďalovice A	-	Semice B	31.05.17:00	SO
Boh. Poděbrady B	-	Rožďalovice A	08.06.17:00	NE
Ostrá B	-	Rožďalovice A	15.06.10:15	NE

„B“ tým - IV. třída

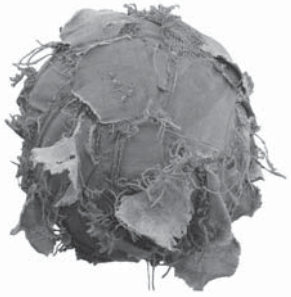
Křinec	-	Rožďalovice B	06.04.16:30	NE
Rožďalovice B	-	Chleby	13.04.16:30	NE
Straky B	-	Rožďalovice B	20.04.17:00	NE
Rožďalovice B	-	Žitovlice	27.04.17:00	NE
Vestec	-	Rožďalovice B	04.05.17:00	NE
Rožďalovice B	-	Košík	11.05.17:00	NE
Mcely	-	Rožďalovice B	17.05.17:00	SO
Netřebice	-	Rožďalovice B	24.05.17:00	SO
Hrubý Jeseník B	-	Rožďalovice B	08.06.17:00	NE
Rožďalovice B	-	Křečkov B	15.06.17:00	NE

Z historie rožďalovického fotbalu

1980–1982 *Začátek stavění konstrukce nové tribuny.*

Na fotce: nahoře Luboš Brůna, dále Josef Beneš a František Brůna

Veškeré informace a fotky jsou převzaty z kroniky S.K. Trnavanu Rožďalovice.

1978

Stojící zleva:
trenér Bičiště, Hazdra, L. Brůna, Ježek, Ing. Hron, Vlasatý, Fadrhonc, Velechovský

Sedící zleva:
Nechánský, Antoš, Havlík, Čejka, ..., Macák, Hazdra

1980–1982

Při povzbuzování Tatranu
Shora vlevo: *Plachta, Jaroslav Beneš, Václav Adamec*
Zleva dole: *Míra Emr, Josef Beneš, Josef Švarc*

1958

Stojící zleva: *Mácha, Janďourek, Macál, Frcek, Štefan, Hradecký, Kumstýř, Kořínek, Verner, Dudek, Tax, Jar. Beneš*
Sedící zleva: *Kubálek, Linhart, Josef Beneš, Kočí, Kalný*

Soustředění v Proseči pod Ještědem
Vrchní řada zleva: *F. Brůna, Škoda, ..., Velechovský, ..., Kubálek, ..., Fadrhonc*
Sedící zleva: *L. Brůna, Richter, Friedl, Kočí, Nechánský, Valeš, Senohrábek, Kvasnička*

1982

Turnaj v ping-pongu

V povánočním čase uspořádali místní fotbalisté turnaj v pinpongu, který se konal 29. prosince loňského roku na sále Radnice. Turnaje se zúčastnilo 18 hráčů. Na prvním místě se umístil Tomáš Trč z Nemyčevse, druhé místo obsadil Petr Nechánský a na bronzovém místě skončil Pavel Daneš. Po celou dobu turnaje panovala dobrá nálada, která neopadla ani při závěru akce, kdy se podávalo pohoštění.

(red)

Bledule jarní – posel jara

Jedná se o všeobecně známou rostlinu, ale ruku na srdce – kdo z vás tuhle časně jarní krásku viděl ve volné přírodě?

Bledule se nejčastěji vyskytují v podmáčených lesích nebo na loukách. Zde se nezaměnitelné bílé zvonečky se žlutozelenými skvrnkami na okvětních lístcích často derou na povrch přes zbytky sněhu nebo ledovými krustami, které se vytvářejí při nočních mrazech. Na tuto nepohodu jsou zdánlivě křehké rostliny velmi dobře připraveny a výrazně sytá zeleň jejich čárkovitých listů ostře kontrastuje s jinak fádní šedohnědou půdou.

Doba kvetení se udává od konce února přes celý březen až po začátek dubna. Na našich lokalitách ji nejčastěji sledujeme ke konci března. Proto pro nás byl překvapením výskyt plně kvetoucích rostlin na lokalitě u Mcel již 7. března. I když v souvislosti s letošní zimou to vlastně zase tak velké překvapení nebylo. V oblasti Loučeňska se rostliny vyskytují nejen na několika samostatných lokalitách právě v národní přírodní rezervaci „Čtvrtě“ mezi Mcely a Studcemi, ale nalézáme je i u rybníčka Lutovník severozápadně od Loučeně.

Na Rožďalovicku uvádí bledule jarní dr. Václav Lekeš z lokality Na bahnech u Tuchomi. My jsme navštívili další lokality podél Bahenského potoka s J. Severou 11. března a i tady jsme zastihli již krásně rozkvetlé rostliny. Protože J. Severa tato místa západně od Pilského rybníka dlouhodobě sleduje, může srovnávat, jak se mění velikost populací těchto vzácných a ohrožených rostlin. Podle něho dochází k prokazatelnému úbytku, který pravděpodobně způsobují přemnožená divoká prasata. Podobný názor zastával v minulosti i dr. Lekeš. I při naší návštěvě břehů Bahenského potoka jsme měli možnost vidět rozsáhlá území přerytá právě touto zvěří. A tak, přestože jsou bledule jarní chráněným druhem, z naší přírody mizí. Rostliny se nesmí trhat, ani se nesmí poškozovat jejich lokality, jinak hrozí provinilcům pokuta. Ale vysvětlujte to prasatům...

Jiří Rejsek

Naši čápi

Asi bychom marně hledali jiný takový ptačí druh, který by byl u veřejnosti tak populární, jako je čáp. Jeho sepětí s lidmi trvající již mnoho set let z něho udělalo důvěrně známého souseda a symbol štěstí. Dokonce toho největšího lidského štěstí spojeného s narozením nového života.

Přes jeho oblibu i ochranu hnízdišť v těsné blízkosti lidských sídel je budoucnost čápa jako druhu velmi nejistá. Není to tím, že by byl huben, ani tím, že by neměl kde hnízdit. Dá se říci, že v našich podmínkách je hlavní příčinou jeho úbytku nedostatek potravy. Úbytek mokřadů a chemizace zemědělství totiž po mnoho desetiletí redukují potravní nabídku čápa bílého. Pokud se přidá extrémně nepříznivé počasí v době hnízdění, jak jsme toho byli svědky v roce 2013, je populace čápů téměř o jednu roční generaci chudší. Navíc osudy mnoha hnízd často závisí na zájmu konkrétního člověka, na jehož pozemku čápi hnízdí. Mnohokrát jsme byli svědky toho, že hnízdo zaniklo po úmrtí hospodáře, který o něj pečoval.

Čáp bílý má také svého příbuzného, čápa černého, který se ale většinou blízkosti lidských sídlišť vyhýbá. Hnízdí hluboko v lesích, kde si na vysokých stromech staví hnízda. I tento druh ubývá, i když z jiného důvodu. Intenzivní lesní hospodářství a podstatně rušnější pohyb lidí v lesích mu nezajišťují tolik klidu a bezpečí.

Rok 2014 vyhlásila Česká společnost ornitologická (ČSO) rokem čápa. Čáp bílý i čáp černý jsou letos „Ptáky roku“ a bude se sledovat výskyt, hnízdění, počet mláďat a další zajímavosti z jejich života. Touto iniciativou se ČSO snaží již několik let upozornit na problémy a ochranu vybraných ptačích druhů.

V současné době hnízdí v Ptačí oblasti Rožďalovické rybníky pouze čáp černý. Je evidováno pouze jedno obsazené hnízdo. Čáp bílý v minulosti hnízdil v Rožďalovicích v Podolí, uváděno je i hnízdo v Doubravanech. Nyní je nejbližší obsazené čapí hnízdo v nedalekém Dlouhopolsku. V loňském roce se dva čápi objevili 28. června, kdy vpodvečer posedávali na střechách domů v okolí bývalé pošty. Že by si vyhledávali vhodné místo pro příští zahnízdění?

Vladimír Šoltys

Vítání ptačího zpěvu

Tradiční „Vítání ptačího zpěvu“ se opět koná první květnovou sobotu, tedy 3. května. Sraz účastníků je v 7 hod. na hrázi rybníka Zrcadlo v obci Mlýnec. Na programu vycházky, kterou vede ornitolog Vladimír Soltys, je pozorování ptačích druhů okolo rybníka, ukázka odchytu a kroužkování drobných pěvců v rákosinách a vypouštění uzdravených ptáků ze stanice pro hendikepované živočichy z Pátku u Poděbrad.

Srdečně jsou zváni nejen příznivci ptačího zpěvu.

Jiří Rejsek

Vloni vypustil Luboš Vaněk, vedoucí stanice, uzdravenou sovu pálenou

Ohlédnutí za letošní (ne)zimou

Vypadalo to docela nadějně. První zimní den se teploty pohybovaly kolem +4 °C, přes noc pak 5 °C pod nulou. Jenže v následujících dnech se teploty příliš nezměnily, a když, tak jen směrem do kladných hodnot. A po sněhu až do 21. ledna ani památky. Skoro by se chtělo říci, že letošní zima byla poslední týden v lednu. Přesněji řečeno 26. ledna, kdy podle měření amatérského meteorologa Zdeňka Kučery na zemi ležel několikacentimetrový poprašek sněhu a teploty „přesáhly“ -10 °C. Od začátku února se ovšem teploty už zase začaly zvedat, a to často až k teplotám rekordním. Stejně tak bylo i v měsíci březnu.

Tato zima byla nejen teplá, ale i extrémně suchá. Od konce listopadu vydatně nepršelo ani nesněžilo a Zdeněk Kučera se domnívá, že na jeden metr čtvereční chybí na okrese průměrně 80–120 litrů vody. Velkou otázkou pak zůstává, jak se tento deficit projeví a co přinesou následující měsíce.

Jiří Rejsek

Koncem roku panovalo nezvykle příjemné jarní počasí

Máme sice již čtvrtinu roku za sebou, ale pojďme se ještě ohlédnout za loňským rokem…

Po pravdě řečeno, jednalo se o smolný rok, a kdybych byl pověrčivý, svedl bych to na nešťastnou třináctku v letopočtu.

Všechno začalo už v lednu, když jsme promarnili příležitost zvolit si prezidenta, kterého by nám ve světě záviděli, pak to pokračovalo úmrtím tchána, který se ovšem dožil 91 let, a jeho odchod tak byl svým způsobem přirozený. Po dalších drobnostech, vše vyvrcholilo v červnu protržením hráze Komárovského rybníka. To pro mě byla opravdu velká tragédie.

Ano, právě o něm bych s Vámi rád hovořil. Víte něco bližšího o jeho historii?

Jenom to, co je všeobecně známo. Je součástí ve středověku vybudované soustavy rybníků, která zahrnovala i největší český rybník – rybník Blato. Ten byl ale, stejně jako řada dalších, vypuštěn a je využíván k zemědělským účelům. Některé naše rybníky zanikly i později v souvislosti se stavbou železniční tratě. Je škoda, že se jich nezachovalo více.

Rybník leží na Smíchovském potoce?

Ve skutečnosti se nachází na soutoku tří potoků: Smíchovského, Záhorského a potoku Střívle. Možná, že i tento fakt sehrál svoji roli při loňských povodních. Nad Komárovským se nachází ještě několik rybníků, z nichž na Komorním v Nouzově jsme měli problémy ještě před tím, než začala kulminovat voda na Komárovském.

Dala se takováto pohroma předpokládat?

Po dlouhotrvajících deštích byla krajina nasáklá vodou a její retenční schopnost nulová.

Obdobná situace tady byla i 4. ledna 2002, kdy po delších mrazech přišly deště, voda se neměla kam vsakovat a rovněž přetékala přes hráz. Přes noc se nám ale podařilo navozili ji kamením a zvýšit její korunu. Tím jsme zabránili protržení. Následně jsme nechali zpracovat hydraulickobezpečnostní posudek, ze kterého plyne, že hráz stoleté vodě odolá. To je podmínka, která je stanovená pro všechna vodní díla. V loňském roce ovšem byla voda místy údajně až tisíciletá. To byl bohužel i případ Komárovského rybníka.

Protržená hráz Komárovského rybníka při červnových povodních 2013

Asi se nedalo moc dělat…

Já jsem tam byl celou dobu. K vlastnímu protržení došlo 4. června, pár minut po poledni, paradoxně, když záchranné práce převzali profesionální hasiči a na hráz najelo jejich auto s materiálem na navýšení hráze. V okamžiku, když hráz praskla, bylo mi jako, kdyby mi puklo srdce. K protržení došlo v místě, kde již jednou byla hráz porušena, a to v roce 1967.

Následně se ukázalo se, že tehdy to bylo to opraveno nevhodným materiálem, který po porušení voda lehce vyplavila.

Neměl jste obavy o zdraví, o život? Přece jenom kubíky vody se valí všude kolem…

Nebezpečnější bylo, když šla voda přes hráz. Pak když hráz praskla, tak začala volně odtékat.

To trvalo dost dlouho, protože před otvorem v hrázi stála betonová zeď, která ještě dost dlouho odolávala. K protržení došlo po poledni a rybník byl prázdný až nad ránem. I já jsem měl představy o ohromné přívalové vlně, ke které díky pomalému zvětšování otvoru v hrázi nedošlo.

Lidé v zatopených obcích pochopitelně nesli situaci nejhůře a mnozí se domnívali, že protržený rybník je hlavní příčinou jejich neštěstí. Některé reakce ve mně vzbuzovaly pocit, že v České republice byly povodně zapříčiněny vydatný-

mi dešti, jen na Nymbursku Czerninem… Ale situace byla taková, že 4. června byly ty vesnice zatopeny již před protržením hráze. Protržení mělo za následek, podle vyjádření pracovníků Povodí Labe, již jen navýšení vodní hladiny asi o 4 cm.

Přesto se objevily otázky, v jakém stavu jsou rybníky…

Ano, lidé si ale pletou rybníky s přehradami. Rybník samozřejmě není schopen zachycovat tolik vody jako přehrada. V případě Komárovského, je to tak, že rybník má objem nějakých 660 tisíc m^3, při povodni se krajinou ale hnalo zřejmě 10 miliónů m^3.

Pokud jde o zanášení bahnem, i kdyby se rybník kompletně vybagroval celý, objem by se příliš nezvýšil. V téhle situaci by to nehrálo žádnou roli. Nehledě na to, že hlavním činitelem není objem rybníka, nýbrž průtok.

Vzpomenete si na nějakou podobnou událost z minulosti?

Za mého pradědečka se protrhla hráz rybníka Nepokoje a voda tehdy zaplavila Křinec. Dnes se mluví o tom, že by se na území, na kterém se Nepokoj nacházel, měl vybudovat suchý poldr, který by se zaplavil jen při velké vodě. Samozřejmě, že by nezabránil takové vodě, jaká byla loni. Zadržel by ale vodu při menších povodních, než byla ta loňská. Překvapuje mě, že se v této věci stále nic neděje…

Ale pojďme zpátky ke Komárovskému rybníku…

Já jsem se ihned spojil s projektanty, a když po týdnu přijeli, tak se mi vrátil optimismus a začali jsme plánovat rekonstrukci rybníka. Nejdříve jsme museli počkat na nové stanovení stoleté vody Českým hydrometeorologickým ústavem. Ta byla do povodně stanovena na 21m^3/s nyní byla upravena na dvojnásobek - 42 m^3/s.

Hráz tedy bude navýšena?

Bude se muset vytvořit nový objekt. Takový, který bude schopen odolávat nově stanovené stoleté vodě, a já věřím, že vydrží i takový průtok, jako byl při loňské povodni.

Předběžně byla hodnota díla odhadnuta na 14 mil. Kč., což jsou peníze, které samozřejmě někde v šuplíčku nemám. Považoval bych za férové, pokud by mi někdo pomohl třeba prostřednictvím fondů z Evropské unie. To ale stále není jasné.

Každopádně Komárovský rybník do naší krajiny patří a já ho obnovím.

Rozhovor připravil
Jiří Rejsek

Kdo je Tomáš Czernin

Ing. Tomáš Czernin narozen 1962 v Plzni. Po mládí v Krušných horách absolvoval Stavební fakultu ČVUT v Praze. Jeho otec Theobald restituoval po roce 1990 zámek v Dymokurech a lesy, pole a rybníky v okolí. V roce 2011 tento majetek předal synu Tomášovi, který jej s ním spravoval od roku 1992. Tomáš Czernin je ženatý a má 4 děti. Kromě správy rodinného majetku se věnuje politice (1998–2002 byl místostarostou obce Dymokury, v roce 2010 kandidoval v našem obvodu do Senátu) a charitě prostřednictvím Řádu Maltézských rytířů.

Projekty MAS v Košíku

V roce 2013 byly zahájeny práce na dvou souvisejících projektech v obci Košík, a to oprava povrchu místní komunikace v Malém Košíku a zpevnění manipulačních ploch na Farmě Košík. Na jaře bude položena poslední vrstva asfaltu, ovšem již teď cesta slouží pěším i cyklistům, a to jak z řad místních obyvatel, tak i návštěvníků obce. Doposud zejména po dešti těžko dostupné destinace jsou tímto počinem přiblíženy a Farma Košík je nepochybně hezké místo k aktivnímu odpočinku a poznávání.

Návštěvníci mají hned několik možností na strávení příjemných chvil v tomto prostředí. Ti, co vyhledávají jen zpevněné a kratší cesty, zaparkují v Košíku nebo sem dojedou hromadnou dopravou a vydají se na jeden kilometr dlouhou procházku po rovině směr Farma Košík v Malém Košíku. Pro ty, co vyhledávají přírodní terén se po příchodu na farmu nabízí několik nezpevněných cest poetickými zákoutími lesů a sadů, po pastvinách s rozhledy do krajiny a po romantických březích rybníků, a to buď směrem na Sovolusky, nebo na Tuchom.

V každém případě všichni, kteří zamíří po nově vzniklé komunikaci, mohou všemi smysly objevovat přírodní bohatství souznící s lidskými potřebami: chovají se zde romanovské ovce, kozy, slepice, holubi, perličky, kachny, husy, göttingenská prasátka, králíci, kočky, psi, oslík a kůň, na políčku se pěstuje česnek, mrkev, celer, zelené fazolky, jahody ... a bylinky, v sadech se každoročně rodí jablka, třešně, višně, ořechy. Návštěvníci se mohou po farmě volně pohybovat a zažít přímý kontakt se zvířaty a rostlinou říší.

Využití trojí užitnosti romanovských ovcí zajišťuje sýrárna určená ke zpracování mléčných výrobků a udírna k uzení klobásek a oštiepků. Ovčí kůže je po nasolení odvážena k vyčinění. Z ovčí střiže si farma nechává příst vlnu a šít peřiny, polštáře a podložky do postelí.

Nakoupit a ochutnat ovčí produkty, vajíčka, zeleninu a ovoce mají návštěvníci možnost od jara do podzimu přímo na farmě, kde funguje malé občerstvení a prodej z farmy, v zimních měsících pak v penzionu Tuchom.

Těm, co mají zájem o hlubší poznání, nabízí farma prohlídky na objednávku a programy pro veřejnost i školní skupiny, participační aktivity. Nabízené programy jsou v přímé návaznosti na ekologicky šetrný chov a hospodaření farmy a zaměřují se na zpracování místních materiálů (např. kurzy ošibany a ikebany, velikonoční zdobení vajec) a plodin (např. sběr a zavařování třešní). Participační aktivity jsou založeny na dobrovolné práci pro farmu, kdy je účastníkům zajištěna strava (v případě delších prací i ubytování), záměrem těchto činností je spolupráce, prostor pro nabytí nových zkušeností a zážitků. Doposud byly takto organizovány bramborová a třešňová brigáda nebo pečení cukroví. V tomto roce chystá farma činnosti s veřejností a průběžně o nich bude informovat na svých stránkách www.farmakosik.cz.

Nově vybudovaná obecní cesta má tedy nejen místní význam pro občany, ale přispěla i k rekreačnímu a kulturnímu rozvoji.

Dagmar Havlová

Narozeniny Ivana Havla

V minulém roce oslavil kybernetik a filosof Ivan M. Havel své 75. narozeniny. Mezi množstvím dárků, které při oslavě v Mramorovém sále pražské Lucerny dostal, byl také jeden, který má zvláštní souvislost s Rožďalovicemi. Brzy se dočtete jakou. Tím dárkem byla unikátní knížka „IMH 75“, do níž víc než 75 jeho přátel, kolegů a obdivovatelů přispělo svými úvahami, esejemi, vzpomínkami a gratulacemi. Proč unikátní? Byla totiž pozoruhodným křížencem samizdatu a bibliofilie.

Na samizdaty vzpomínáme s určitou nostalgií. Byly to knížky a časopisy, které vycházely v dobách totality svépomocí, dokonce tajně, a pro mnohé z nás byly hlavním zdrojem kvalitní četby. Nevycházely ovšem v žádném oficiálním nakladatelství (odtud „sam-izdatělstvo“), každý titul se opisoval v několika exemplářích na mechanických psacích strojích (počítače nebyly), ty se ručně vázaly a jejich distribuce spočívala v kolování mezi čtenáři. Ivan Havel a jeho žena se na výrobě a distribuci samizdatů rovněž podíleli. Tehdy se jeho žena Dagmar (nyní známá farmářka v Košíku u Rožďalovic) soukromě od jednoho vazače naučila odborně vázat knihy. A je to právě ona, kdo svázal sedm výtisků „IMH 75“. V úvodu od Ladislava Snopka čteme: „Sedem ručne Dagmar Havlovou viazaných bibliofilií…“ – víme však, v které dílně byly svázány?

A jsme u slíbených Rožďalovic. Tam totiž existuje knihařská dílna Jendy Rajmana a právě v té dílně Dagmar svázala oněch sedm výtisků. Tak se zúročila dávná, naštěstí nezapomenutá dovednost vázat samizdaty. Dnes jsou sice knihy k dostání ve velkém výběru a bez cenzury, ale svázat si svoji vlastní bibliofilii nebo nechat si opravit poškozenou vazbu nějaké vzácné knihy – to můžete právě v Rožďalovicích u pana ing. Hančara, potomka uměleckého vazače Jendy Rajmana, který o jednu z mála knihařských dílen, které přežily, pečuje.

Manželé Havlovi dojíždějí už přes 25 let do Košíka, kde si v roce 1988 koupili chaloupku. Ta se mezitím rozrůstala, proměňovala v hospodářství a nyní je to velká ovčí farma, k níž patří i vyhlášený penzion na Tuchomi. Tam také Dagmar Havlová tráví větší část týdne pilným farmařením.

Na oslavu narozenin Ivana M. Havla přijeli do Prahy pogratulovat i starosta města Rožďalovic pan Petr Kapal a manažerka MAS Svatojiřský les Markéta Ottová.

Oslava byla spojena s nezbytným rautem, na němž samozřejmě nechyběly pochutiny z Farmy Košík – koneckonců i takto, příjemně, se Rožďalovicko prezentuje v Praze.

Dagmar Havlová

NAŠE SPOLKY:

Myslivecké sdružení – Zamyšlení

Jednou z problematik trápící dvacáté první století je, jak naložit s přemnoženou černou zvěří. Toto trápí v posledních deseti letech nejen myslivce, ale i zemědělce a lesníky. Dříve narozený myslivec si při společných honech na drobnou zvěř, míněno tím koroptve, bažanty a zajíce vzpomene na to, jaké bývaly výřady této zvěře. Proto si dovoluji připomenout, jak se provádělo hospodaření na zemědělských pozemcích, péči o zvěř i vztazích lidí k přírodě. Mnozí pamatujeme malá a větší políčka a pole malozemědělců i větších hospodářů, kdy tato pole byla od sebe oddělena mezemi na kterých rostla tráva polní květiny i byliny a tyto meze se pravidelně sekaly a uvedeným travinami byly krmeni králíci, kozy, ovce, husy. Pole byla hnojena převážně chlévskou mrvou a přírodními hnojivy. Polní cesty, kolem některých byly i příkopy pro odvod vody při větších deštích, sloužily také jako hranice pozemků a traviny rostoucí na těchto plochách rovněž tak, byly využívány ke krmení domácích zvířat. Na těchto zdánlivě nevyužívaných pozemcích rovněž rostly keře šípků, trnek, plané ovocné stromy, případně i kulturní ovocné stromy. Vše toto bylo důležitým biotopem pro život drobné zvěře, která se zde rodila, žila a měla optimální podmínky k životu. Toto vše doplňovaly remízky a sady s mnoha druhů ovoce, které byly nezbytnou ozdobou krajiny. Jaké to bylo, když se vyšlo na toulky do polí, kde bylo slyšet hlasy skřivanů a dalších pěvců, jak malebně působily hlasy čiřikání koroptviček a volání křepelek: pět peněz, pět peněz.

Po polních cestách nejezdili motorkáři, neléčili si na nich své životní komplexy lidé, doprovázeni rádoby svými čtyřnohými miláčky, míněno psy různých plemen, nevhodných k pohybu v přírodě, kteří by se od svého páníčka vzdalovali a nebyli k odvolání a volně se prohánělí přírodou včetně prohánění a někdy i uchvácení zvěře. Polní cesty plnily své základní poslání a tím byla cesta na pole a zpět. S nárůstem požadavků lidí na potraviny, došlo k velkému zprůmyslnění zemědělství a tím i k zániku téměř všech biotopů, které se v přírodě nalézaly. Výměry polí se mnohonásobně zvětšily a tím i prostředky na jejich obdělávání. Tyto mechanizační prostředky dosahují v dnešní době velkých rozměrů, jejich záběry jsou značné a podpořeni rychlostí tažných strojů, je téměř zázrak, že se na těchto polích objeví ještě náznaky drobné zvěře. Při jarních pracech, zejména při přípravě půdy hynou mladí zajíci, kteří téměř neuniknou před přijíždějícím zařízením. Rovněž tak, obdobně značně vysoké ztráty na mladé drobné zvěři a mladé srnčí zvěři vznikají, při sklizních píce a obilí. Mladá zvěř, má snahu co nejvíce se přitisknout k zemi, aby byla co nejvíce k nerozeznání od okolí a případně na krátkou vzdálenost před přijíždějí mechanizací se zvedne a snaží utéct do bezpečí, ale bohužel v mnoha případech marně. Dalším neméně důležitým faktorem je rozbujelá, všemocná chemizace, jako likvidátor živočišstva a rostlinstva, navíc dodávána na pole široko záběrovými postřikovači. Je žalostný pohled na pole po provedené chemické ochraně plodin, které po dalším zpracování sníme. V dnešní uspěchané době, k těmto skutečnostem přistupuje ještě další likvidátor přírody a živočichů v ní žijící a tím je zvěř černá.

Její přizpůsobivost k podmínkám ve kterých v současnosti všichni žijeme je nepředstavitelná. K výskytu černé zvěře v našich zemích předkládám několik historických údajů:

- V roce 1786 vydal císař Josef II patent, který zakazoval chov černé zvěře ve volných honitbách a povoluje její chov jen v oborách. Mimo obory byla černá zvěř považována za škodnou, kterou bylo nutno nemilosrdně hubit. Tento stav vydržel až do konce druhé světové války.
- Černá zvěř se ve volné přírodě ulovila jen zřídka. Například v roce 1935 se dle oficiálních statistik v Československu ulovilo 23 kusů černé zvěře a ještě v roce 1946 je dokladováno ulovení 26 kusů.
- Další statistické údaje vykazují, že v roce 1965 ulovilo 3000 kusů.
- V roce 1970 5000 kusů
- V roce1980 12000 kusů
- V roce 1990 téměř 56000 kusů
- V roce 2000 již 68000 kusů
- V roce 2010 neuvěřitelných 144000 kusů

Když se nad těmito údaji zamyslíme, jsou to neuvěřitelná čísla a si dovoluji napsat i trochu podhodnocená.

Obdobná situace nárůstem počtu černé zvěře, nastala v řadě sousedních zemí jako v Německu, Rakousku, Slovensku a Polsku, ale i třeba v Americe nebo Austrálii. Populace černé

zvěře se dynamicky vyvíjí a je to dáno její nebývalou přizpůsobivostí se daným podmínkám v naší zemi a jejich rozmnožovacím schopnostem. Vidět divočáky ve velkých městech, jako jsou Praha, Plzeň, Ústí nad Labem České Budějovice, Liberec, Hradec Králové, Ostrava, Brno není už ničím nemožným. Divočáci v těchto městech a hlavně jejich okrajových částech likvidují parky, zahrádkářské kolonie, hřiště a podobná místa. Tím, že se lidé v přírodě s touto zvěří čím dál víc setkávají a z důvodu neznalosti je mnohdy i přikrmují a tím je i částečně zbavují jejich přirozené plachosti, viz záběry v televizních pořadech, nebo i nepřímo tím, že chodí po jejich stopách nebo šlápnou do jejich výměšků a výkalů si neuvědomují a nebo nechtějí znát, že tato zvěř je nositelem různých nemocí jakými jsou trichinelóza, klasický prasečí mor a nově zjištěna Aujezskyho choroba. Jedná se o celosvětově se vyskytující virové onemocnění prasat, jakožto přirozeného rezervoáru viru. Choroba je přenosná i na jiná zvířata jako je skot, ovce, kozy, králíky, kočky či psy. Choroba postihuje nervovou soustavu a respirační trakt s vysokou mortalitou. **U psů není možná léčba a vakcína neexistuje**. Alespoň pozitivní je informace, že nemoc **není přenosná na člověka**. Podle oficiálních údajů Státní veterinární zprávy bylo z více než čtyř tisíc vyšetřených vzorků 34% pozitivních na Aujezskyho chorobu. Tento virus se ničí tepelnou úpravou masa divočáků. V současné době se proto členové našeho mysliveckého sdružení zaměřují na lov černé zvěře za účelem snížení jejich početních stavů a tím i škod na zemědělských plodinách,v lesích a drobné zvěři. Drobnou zvěř loví nejen divočáci, ale i lišky a to je další problém, který členové našeho sdružení trvale řeší.

Jen malý praktický údaj: liška spotřebuje pro denní přežití asi 1 kg potravy. Protože se jedná o masožravce, znamená to tedy 350 kg masa ročně. Lišek ulovíme ročně v našem sdružení průměrně 25 kusů a mnohem více jich v honitbě zůstává. Drobná zvěř pernatá a srstnatá včetně mladých srnčat jsou tedy nemilosrdně likvidována dvěma živočišnými škůdci, kteří se v současné době vyskytují v naší honitbě. Náročnost lovu divočáků i lišek vyžaduje od každého člena našeho sdružení velmi vysoké nároky, jak po stránce fyzické, tak psychické. Není každé čekání nebo společné hony tak úspěšné, jak se mnozí domnívají. Možná, že by stálo za úvahu, aby se ti jednotliví rádo by všeználci zúčastnili některého z uznaných lovů uvedených predátorů a tím dospěli k názorům opačným, než dosud zastávají. Myslivci a tím mám na mysli ty, kteří mají skutečný zájem o krásnou přírodu a veškerý život v ní. Nejsou tím, za co jsou vydáváni, ale opak je pravdou. Tak jako v každé společnosti i mezi myslivci je v současnosti dosti lovců, ale méně již opravdových myslivců. Jsem přesvědčen, že současný stav zvěře v přírodě je takový jaký je a není zaviněn jednou skupinou, za kterou jsou myslivci vydáváni, ale měli bychom se každý sám zamyslet nad sebou, co ve svém každodenním konání dělám pro to, aby stávající příroda nebyla likvidována zejména lidskou chamtivostí, až bezbřehou bezohledností ke všem ostatním živočichům a rostlinstvu.

Pojďme proto všichni společně, bez všelijakých líbivých proklamací, frází a prázdných slov, začít dělat něco konkrétního, aby se příroda stala opět tím, čím nám byla od pradávna. **Mám na mysli to základní a tím je zrozením života**. Vždyť to přeci děláme pro budoucí pokolení lidstva, nebo snad ne?

Autor: V. Kaňka (Myslivecké sdružení se sídlem v Košíku)

(Tento text neprošel redakční úpravou.)

Předjarní soumrak

Po starých chrámových schodech

Řeka pod zvednutým jezem

Sokolské hřiště z ptačí perspektivy

Máte doma staré fotografie Rožďalovic a okolí?

Vlastníte nějaké pěkné fotografie Rožďalovic z dřívějších dob a chtěli byste se o ně podělit s ostatními spoluobčany? Vaše příspěvky můžete zasílat na email:

podatelna.rozdalovice@quick.cz
rozdalovicko@seznam.cz

nebo přímo na MěÚ, kde si je oskenujeme.

Náklad: 350 ks, Redakce: Petr Kapal, Ing. Miroslava Antošová, Mgr. Viktor Dobrev, Mgr. Marcela Ešnerová, Tomáš Pavel
Evidenční číslo: MK ČR E 20643, kontakt: e-mail: rozdalovicko@seznam.cz, tel.: 325 593 107, www.rozdalovice.cz
Toto číslo vyšlo v dubnu 2014.